

STÁTNÍ ENERGETICKÁ INSPEKCE

územní inspektorát pro Jihomoravský a Zlínský kraj, Kotleářská 931/53, 602 00 Brno

Číslo jednací: SEI-28943/2023/67.102

Spisová značka: SEI-2451/2022

Číslo spisu: 6700904122

ROZHODNUTÍ č. 672002124 o přestupku

Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro Jihomoravský a Zlínský kraj (dále „SEI“), jako správní úřad příslušný podle § 3 odst. 4 zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 13c odst. 5 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů a zákonem č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 526/1990 Sb.“), ve společném řízení o přestupcích vedeném podle § 88 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále „zákon č. 250/2016 Sb.“) a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 500/2004 Sb.“), rozhodla takto:

I. Společnost **Č. [redacted]** právně zastoupená advokátní kanceláří **[redacted]**, se sídlem **[redacted]** zastoupené **[redacted]** jednatelem (dále „účastník řízení“ nebo „výrobce“), **se uznává vinnou ze spáchání dvou přestupků podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb.**, kterých se dopustila jako právnická osoba tím, že:

1. nedodržela věcnou podmínku stanovenou cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. pro uplatnění úředně stanovené ceny upravené v části B) bodě (1.10.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu (dále „CR ERÚ“) č. 3/2019 ze dne 26. září 2019, ve znění CR ERÚ č. 8/2019, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie (dále „CR ERÚ č. 3/2019“), protože jako výrobce prodávající elektrickou energii a držitelka licence č. **[redacted]** na výrobu elektřiny, vč. jejích změn, ve své výrobně, podporovaném zdroji, provozovně „FVE Č. **[redacted]**“, kat. území **[redacted]** s instalovaným výkonem 1,299 MW uvedeným v licenci, **za období 1. leden 2020 až 31. prosinec 2020**, tedy ve dnech 03.02.2020 (za leden), 02.03.2020 (za únor), 01.04.2020 (za březen), 01.05.2020

(za duben), 01.06.2020 (za květen), 01.07.2020 (za červen), 03.08.2020 (za červenec), 06.09.2020 (za srpen), 02.10.2020 (za září), 02.11.2020 (za říjen), 01.12.2020 (za listopad), 04.01.2021 (za prosinec), v příslušných měsíčních výkazech o výrobě elektřiny **neoprávněně vykázala a uplatnila podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů ve formě zeleného bonusu** ve výši 14 851 Kč/MWh stanovenou pro kategorii obnovitelného zdroje "Výroba elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedený do provozu od 1.1.2009 do 31.12.2009" **na část vyrobené elektřiny v množství 24,711 MWh**, kdy tato elektřina byla vyrobena **v části obnovitelného zdroje o výkonu 0,020625 MW_p**, **na kterou se nevztahuje uvedená licence** a není proto podporovaným obnovitelným zdrojem, přičemž pak nelze na takovou elektřinu uplatnit podporu roční zelené bonusu pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření uvedenou pro rok 2020 v části B) bodu (1.10) CR ERÚ č. 3/2019, čímž **získala nepřiměřený majetkový prospěch, ve výši 366 983,07 Kč;**

2. nedodržela věcnou podmínku stanovenou cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. pro uplatnění úředně stanovené ceny upravené v části B) bodě (1.10.) CR ERÚ č. 7/2020 ze dne 30. září 2020, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie (dále „*CR ERÚ č. 7/2020*“), protože jako výrobce prodávající elektrickou energii a držitelka licence č. [REDAKCE] na výrobu elektřiny, vč. jejích změn, ve své výrobně podporovaném zdroji, provozovně „*FVE Č*“ [REDAKCE]

s instalovaným výkonem 1,299 MW uvedeným v licenci, **za období 1. leden 2021 až 31. prosinec 2021**, tedy ve dnech 03.02.2021 (za leden), 02.03.2021 (za únor), 06.04.2021 (za březen), 04.05.2021 (za duben), 03.06.2021 (za květen), 07.07.2021 (za červen), 03.08.2021 (za červenec), 06.09.2021 (za srpen), 05.10.2021 (za září), 02.11.2021 (za říjen), 06.12.2021 (za listopad), 04.01.2022 (za prosinec), v příslušných měsíčních výkazech o výrobě elektřiny **neoprávněně vykázala a uplatnila podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů ve formě zeleného bonusu** ve výši 15 346 Kč/MWh stanovenou pro kategorii obnovitelného zdroje "Výroba elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedený do provozu od 1.1.2009 do 31.12.2009" **na část vyrobené elektřiny v množství 23,986 MWh**, kdy tato elektřina byla vyrobena **v části obnovitelného zdroje o výkonu 0,020625 MW_p**, **na kterou se nevztahuje uvedená licence** a není proto podporovaným obnovitelným zdrojem, přičemž pak nelze na takovou elektřinu uplatnit podporu roční zelené bonusu pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření uvedenou pro rok 2021 v části B) bodu (1.10) CR ERÚ č. 7/2020, čímž **získala nepřiměřený majetkový prospěch, ve výši 368 089,15 Kč.**

- II. Za společně projednané přestupky se účastníku řízení podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb. ve smyslu § 41 odst. 1 a § 46 zákona č. 250/2016 Sb. ukládá úhrnná **pokuta ve výši 666 000 Kč** (slovy: šest set šedesát šest tisíc korun českých), která je **splatná do 30 dnů** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, číslo účtu **3754-34826011/0710**, variabilní symbol [REDAKCE] Při bezhotovostní platbě uveďte konstantní symbol [REDAKCE] při hotovostní platbě konstantní symbol [REDAKCE]

III. Účastníku řízení se v souladu s § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a § 6 odst. 1 Vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb. ukládá povinnost nahradit **náklady řízení** paušální částkou ve výši **1 000 Kč** (slovy jeden tisíc korun českých), které jsou splatné do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. **19-34826011/0710**, variabilní symbol [REDACTED]. Při bezhotovostní platbě uveďte konstantní symbol [REDACTED], při hotovostní platbě konstantní symbol [REDACTED].

ODŮVODNĚNÍ

Dne [REDACTED] byl podle § 12 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon č. 255/2012 Sb.*“), vyhotoven Protokol č. [REDACTED] o výsledku kontroly. Předmětná kontrola byla s účastníkem řízení zahájena dne [REDACTED] ve smyslu ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb. Předmětem kontroly bylo dodržování věcných podmínek stanovených cenovým rozhodnutím cenového orgánu (Energetický regulační úřad) pro příslušný kalendářní rok podle ustanovení § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. v souvislosti s čerpáním podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a dále dodržování ustanovení § 11 odst. 1 písm. a), § 11 odst. 2 a § 12 odst. 1 téhož zákona. Kontrola byla provedena na základě pověření SEI č. j.: SEI-18492/2022/67.102 ze dne 18.08.2022, vydaného ve smyslu ustanovení § 4 zákona č. 255/2012 Sb.

Správní orgán se v předmětném řízení zaměřil na kontrolou zjištěné porušení dodržování ustanovení § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. v souvislosti s čerpáním podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kdy:

„§ 5 Úředně stanovené ceny

(5) Regulace formou maximální, pevné nebo minimální ceny platí pro všechny prodávající a kupující určeného druhu zboží. Pro uplatnění jednotlivých forem regulace cen mohou cenové orgány stanovit další věcné podmínky, včetně pravidel a postupů pro stanovení těchto cen, jejich změn a v případě nájmu nemovitostí nebo jejich částí a služeb spojených s jejich užíváním i způsob jejich sjednávání, uplatňování a vyúčtování. Cenové orgány mohou stanovit u stejného zboží souběžně maximální a minimální cenu.“

Cenovým orgánem v oblasti energetiky je podle zákona č. 265/1991 Sb. Energetický regulační úřad (dále jen „ERÚ“). Věcné podmínky včetně pravidel a postupů pro stanovení cen jsou upraveny v příslušném cenovém rozhodnutí ERÚ pro jednotlivý kalendářní rok. Kontrolovaným obdobím je v projednávaném případě rok 2020 a 2021.

Při kontrole bylo zjištěno a prokázáno, že účastníku řízení bylo ERÚ vydáno dne 12.10.2009 pod č. j. 05410-6/2009-ERU Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. [REDACTED] změnou č. 001, s datem nabytí právní moci dne 14.10.2009. Předmětem podnikání je výroba elektřiny a změnové rozhodnutí se vztahuje ke druhé etapě výstavby obnovitelného zdroje, celkový instalovaný výkon provozovny „FVE Č [REDACTED]“ totožný s výkonem slunečním uvedený v licenci je 1,299 MW.

Dne [REDACTED] byly za účelem zjištění počtu instalovaných FV modulů provedeny fotoletecké práce za využití bezpilotního letadla (OK-X062G) a při vyhodnocení této fotodokumentace bylo následně zjištěno, že stav výroby elektřiny se z hlediska instalace FV modulů neliší od skutečností zjištěných při místním šetření, které bylo provedeno dne [REDACTED] a při kterém byl, mimo jiné, zjištěn počet a typ instalovaných fotovoltaických modulů fyzicky. Zjištěné skutečnosti jsou uvedeny v Protokolu o místním šetření sepsaným téhož dne. Při tomto šetření byla rovněž pořízena další fotodokumentace (FV moduly, měniče, měřidla, dispozice výroby).

Při uvedeném místním šetření bylo zjištěno, že fotovoltaický solární systém instalovaný v předmětné provozovně je umístěn napevno (bez možnosti otáčení) na ocelových pozemních konstrukcích na volné ploše (bez výrazných odrazivých ploch); sklon FV modulů odpovídá 35° , zeměpisná orientace 0° (jih = 0°).

Výrobu elektřiny zajišťuje 4 710 ks polykrystalických fotovoltaických modulů SUNTECH STP280-24/Vd o jmenovitém výkonu $\dot{a}$ 280 W_p (tolerance $\pm 3 \%$) a 3 ks polykrystalických fotovoltaických modulů SUNTECH STP275-24/Vd o jmenovitém výkonu $\dot{a}$ 275 W_p (tolerance $\pm 3 \%$). Celkový instalovaný výkon výroby tak činí $1,319625 \text{ MW}_p$, což však neodpovídá údaji uvedenému ve vydaném změnovém Rozhodnutí o udělení licence č. [REDACTED] kde je uváděn licencovaný výkon ve výši $1,299 \text{ MW}$.

Transformaci stejnosměrného napětí a proudu solárních modulů na střídavé zajišťují invertory SMA SMC 10 000 TL a SMA SMC 11 000 TL.

Připojení předmětné provozovny a dodávky vyrobené elektřiny do sítě distribuční soustavy (dále „DS“) probíhají na základě uzavřených příslušných smluv.

Jak vyplývá z Prohlášení statutárního zástupce kontrolované osoby ze dne 05.10.2022, při tomto šetření zjištěný stav provozovny (počet a typ FV modulů) se shoduje se stavem provozovny v kontrolovaných obdobích; rovněž nedošlo ke změně technických podmínek připojení výroby (včetně měření elektřiny dodané do DS) uvedených v předmětné smlouvě o připojení zařízení výrobce elektřiny k DS.

Z uvedených skutečností bylo kontrolou SEI zjištěno, že v obou kontrolovaných obdobích, tj. rok 2020 i 2021, docházelo k provozování licencované činnosti ve zdroji s instalovaným výkonem o $20,625 \text{ kW}_p$, resp. $0,020625 \text{ MW}_p$ vyšším, než je výkon uvedený v udělené licenci.

Pro měření elektřiny dodané do DS je v předávacím místě výroby elektřiny a DS instalováno v elektroměrovém rozvaděči měřidlo provozovatele DS (obchodní měření, místo přechodu elektřiny), opatřené úřední značkou, 4Q elektroměr Landis+Gyr, typ ZFD410CT44.0459 S4 B40, v. č. [REDACTED] stav měřidla 03973332 kWh , měření nepřímé na straně VN, typ A, provedení odběr-dodávka, MTN 22000/100V, MTP 40/5A, rok ověření měřidla 2020.

Údaje z tohoto měřidla předával provozovatel DS do jednotlivých „Měsíčních výkazů – výroba elektřiny“ OTE, a.s. (dále též „výkaz“) - řádek GCR_6 „Dodávka elektřiny do lokální nebo regionální distribuční soustavy nebo do přenosové soustavy“; tyto údaje

nezahrnovaly technologickou vlastní spotřebu v podobě ztrát zvyšovacích transformátorů odvíjejících se od množství elektřiny dodané do DS.

Potvrzení o ověření měřících transformátorů napětí a proudu ve vlastnictví výrobce byla při kontrole předložena.

Kontrolovaná osoba nezajišťovala měření vyrobené elektřiny (svorková výroba) vlastním měřidlem; v řádku výkazu GCR_2 „Svorková výroba elektřiny“ v kontrolovaných obdobích vykazovala údaj totožný s údajem uváděným v řádku výkazu GCR_6, tj. údaj zaznamenaný výše uváděným měřidlem provozovatele DS.

Zvolenou formou podpory v kontrolovaných obdobích byl **roční zelený bonus**. Cena účtovaná účastníkem řízení za měrnou jednotku byla:

- 14 851 Kč/MWh v roce 2020,
- 15 346 Kč/MWh v roce 2021,

což dle bodu (1.10.) CR ERÚ č. 3/2019 účinného pro rok 2020 a také CR ERÚ č. 7/2020 účinného pro rok 2021, odpovídá vždy kategorii zdroje „Výroba elektřiny využitím slunečního záření s datem uvedení výroby do provozu od 1.1.2009 do 31.12.2009 s instalovaným výkonem nad 30 kW“.

V deklarovaném roce uvedení do provozu, tj. v roce 2009, bylo účinné Cenové rozhodnutí ERÚ č. 8/2008 ze dne 18.11.2008, kterým se stanovuje podpora pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů (dále „CR ERÚ č. 8/2008“), které v bodě (1.10.) definuje podmínky uvedení do provozu jako:

„kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen nebo začal vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů“.

Rozhodnutí o udělení licence č. [REDAKCE] na výrobu elektřiny nabylo právní moci dne 14.10.2009, vyrábět a dodávat elektřinu začala kontrolovaná osoba, dle Daňového dokladu – faktury č. [REDAKCE] ze dne 10.12.2009, při uplatnění podpory formou zelených bonusů, dne 11.09.2009. Splněním výše uvedených podmínek výrobcem je tak možno považovat výrobu za zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedený do provozu od 01.01.2009 do 31.12.2009, což odpovídá zařazení zdroje provedenému účastníkem řízení.

Při kontrole byly za kontrolovaná období roku 2020 a 2021 účastníkem řízení předloženy „Měsíční výkazy - výroba elektřiny“ s údaji zadávanými účastníkem řízení do systému CS OTE a „Doklady o výplatě podpory“ vystavené OTE, a.s. a dále doklady o přijetí podpory na bankovní účet (výpisy z bankovního účtu).

Z předložených dokladů vyplývá přehled o vykazované výrobě a dodávce elektřiny a výplatě podpory zelený bonus za kontrolované období, tj. rok 2020 a 2021, uvedený v následujících tabulkách č. 1 a 2:

Tabulka č. 1: Vykazování elektřiny a výplata podpory zelený bonus za rok 2020

Měsíc	Vykázaná svorková výroba elektřiny (MWh) (GCR_2)	Vykázaná lokální spotřeba elektřiny (MWh) (GCR_5)	Dodávka elektřiny do RDS (MWh) (GCR_6)	Vykázaná podpora ZB - množství elektřiny (MWh) (RES_18)	Datum vykazání	Výplata podpory	
						Datum dokladu o výplatě podpory	Částka k výplatě (Kč)
1	45,233	0	45,233	45,233	03.02.2020	12.02.2020	671.755,28
2	87,965	0	87,965	87,965	02.03.2020	12.03.2020	1.306.368,22
3	166,921	0	166,921	166,921	01.04.2020	14.04.2020	2.478.943,77
4	227,995	0	227,995	227,995	01.05.2020	12.05.2020	3.385.953,75
5	192,837	0	192,837	192,837	01.06.2020	12.06.2020	2.863.822,29
6	165,312	0	165,312	165,312	01.07.2020	14.07.2020	2.455.048,51
7	202,069	0	202,069	202,069	03.08.2020	13.08.2020	3.000.926,72
8	188,868	0	188,868	188,868	06.09.2020	14.09.2020	2.804.878,67
9	157,109	0	157,109	157,109	02.10.2020	14.10.2020	2.333.225,76
10	80,190	0	80,190	80,190	02.11.2020	13.11.2020	1.190.901,69
11	42,451	0	42,451	42,451	01.12.2020	14.12.2020	630.439,80
12	24,103	0	24,103	24,103	04.01.2021	13.01.2021	357.953,65
Celkem	1.581,053	0	1.581,053	1.581,053	-	-	23.480.218,11

Tabulka č. 2: Vykazování elektřiny a výplata podpory zelený bonus za rok 2021

Měsíc	Vykázaná svorková výroba elektřiny (MWh) (GCR_2)	Vykázaná lokální spotřeba elektřiny (MWh) (GCR_5)	Dodávka elektřiny do RDS (MWh) (GCR_6)	Vykázaná podpora ZB - množství elektřiny (MWh) (RES_18)	Datum vykazání	Výplata podpory	
						Datum dokladu o výplatě podpory	Částka k výplatě (Kč)
1	43,173	0	43,173	43,173	02.02.2021	12.02.2021	662.532,86
2	62,146	0	62,146	62,146	02.03.2021	12.03.2021	953.692,86
3	145,340	0	145,340	145,340	06.04.2021	14.04.2021	2.230.387,64
4	165,174	0	165,174	165,174	04.05.2021	12.05.2021	2.534.760,20
5	175,450	0	175,450	175,450	03.06.2021	14.06.2021	2.692.455,70
6	224,224	0	224,224	224,224	07.07.2021	14.07.2021	3.440.941,50
7	190,447	0	190,447	190,447	03.08.2021	12.08.2021	2.922.599,66
8	151,192	0	151,192	151,192	06.09.2021	14.09.2021	2.320.192,43
9	156,136	0	156,136	156,136	05.10.2021	13.10.2021	2.396.063,06
10	143,609	0	143,609	143,609	02.11.2021	12.11.2021	2.203.823,71
11	49,853	0	49,853	49,853	06.12.2021	14.12.2021	765.044,14
12	27,930	0	27,930	27,930	04.01.2022	13.01.2022	428.613,78
Celkem	1.534,674	0	1.534,674	1.534,674	-	-	23.551.107,20

Kontrolou SEI bylo konstatováno, že výrobce v kontrolovaných obdobích vykazoval v příslušných *“Měsíčních výkazech – výroba elektřiny”* nulové hodnoty lokální spotřeby elektřiny (řádek GCR_5 výkazu); *„Svorková výroba elektřiny“* uváděná v řádku výkazu GCR_2 pak byla vykazována totožně s údajem uváděným provozovatelem DS v řádku GCR_6 *„Dodávka elektřiny do lokální nebo regionální distribuční soustavy nebo do přenosové soustavy“* podle měřidla provozovatele DS, umístěného v předávacím místě do DS, tj. za střídači ve směru toku elektřiny. Na stejné množství elektřiny byla pak formou zeleného bonusu uplatňována podpora (řádek RES_18 výkazu), přičemž v souladu s cenovými předpisy tato elektřina nezahrnovala technologickou vlastní spotřebu.

Dále bylo v rámci kontroly, za účelem ověření množství elektřiny, které je fotovoltaický systém instalovaný v předmětné provozovně v kontrolovaném období rok 2020 a 2021 s ohledem na fyzikální a technické podmínky skutečně schopen vyrobit, zjišťováno maximální možné roční využití instalovaného výkonu předmětné výroby. K tomu byl určen průměrný výnos FVE, přičemž jako kvalifikovaný důkaz byl použit on-line predikční systém PVGIS (http://re.jrc.ec.europa.eu/pvg_tools/en/tools.html). Jedná se o systém pro výpočty výtěžnosti fotovoltaických systémů, kdy pro zjištění intenzity záření využívá databázi založenou na pozorování z meteorologických družic, pro potřeby metodiky PVGIS-SARAH2. Udávaná přesnost údajů použitých pro výpočty systému PVGIS je okolo 5 % a nástroj PVGIS je tedy nástrojem použitelným pro predikci výkonu malých fotovoltaických systémů v Evropě. Pro určení výše ročního výnosu dle systému PVGIS se zohledňuje polohopisné umístění FVE, typ použitých fotovoltaických panelů, provedení instalace, systémové ztráty, sklon panelů, orientace systému, případné použití trackeru. Zohlednění dalších faktorů, tj. např. vliv stárnutí systému, roční variace dopadajícího slunečního záření v kontrolovaném období v podmínkách České republiky oproti průměrným hodnotám v podmínkách střední Evropy, se kterými systém PVGIS počítá, použitá technologie apod., je dále provedeno dle Metodiky - 2022-007-M zpracované pro potřeby Státní energetické inspekce Laboratoří diagnostiky fotovoltaických systémů ČVUT v Praze, fakultou elektrotechnickou, IČ: 684 07 700 (dále jen „metodika ČVUT“), kdy zpracovatel metodiky ČVUT je zapsaný Ministerstvem spravedlnosti ČR v Seznamu ústavů kvalifikovaných pro znaleckou činnost, Oddíl II.

Porovnáním maximálně dosažitelné hodnoty ročního výnosu, zjištěné výpočtem provedeným dle systému PVGIS za použití metodiky ČVUT, popsané v Protokolu č. [REDAKCE], a hodnoty ročního výnosu skutečně instalovaného výkonu výroby (stanovené jako podíl skutečného množství vyrobené energie za dané období a celkového skutečně instalovaného výkonu posuzované provozovny) bylo zjištěno, že hodnoty ročního výnosu skutečně instalovaného výkonu výroby v roce 2020 i v roce 2021 odpovídají technickým parametrům, provedení a umístění výroby elektřiny a podmínkám slunečního osvětlení v dané lokalitě.

Kontrolou SEI však bylo zjištěno, že účastníkem řízení vykazované množství vyrobené elektřiny v kontrolovaném období, tj. rok 2020 a 2021, na které byla uplatňována podpora zelený bonus, bylo vyrobeno z celkového skutečně instalovaného výkonu výroby tj. 1,319625 MW_p, který však zahrnuje i část výkonu ve výši 0,020625 MW_p instalovanou nad rámec Rozhodnutí o udělení licence č. [REDAKCE] a proto tuto část výkonu nelze považovat za zdroj uvedený do provozu od 01.01.2009 do 31.12.2009, protože se na něj nevztahuje oprávnění k výkonu licencované činnosti. Elektřinu vyrobenou v této části

zdroje o výkonu ve výši 0,020625 MW_p pak není možno považovat za elektřinu vyrobenou v obnovitelném zdroji, a proto na ni nelze vykazovat podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů a uplatnit roční zelené bonusy pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření uvedené v části B) bodu (1.10) CR ERÚ č. 3/2019 pro rok 2020 a v části B) bodu (1.10) CR ERÚ č. 7/2020 pro rok 2021.

Na základě této skutečnosti byl proveden výpočet neoprávněně nárokové podpory, který je uveden v tabulce č. 3:

Tabulka č. 3:

Vyhodnocení oprávněnosti podpory na výrobu elektřiny		
Kontrolovaný rok	2020	2021
Cena za jednotku (Kč/MWh)	14 851,00	15 346,00
Vykázané množství el. energie (MWh)	1 581,053	1 534,674
Kontrolou uznané množství el. energie (MWh)	1 556,342	1 510,688
Rozdíl vykázané a uznané el. energie (MWh)	24,711	23,986
Přijatá (nároková) výše podpory (Kč)	23 480 218,11	23 551 107,20
Kontrolou uznaná výše podpory (Kč)	23 113 235,04	23 183 018,05
Rozdíl přijaté a uznané podpory (Kč)	366 983,07	368 089,15

Poznámka k tabulce č. 3:

- kontrolou uznané množství el. Energie je vypočítáno jako násobek poměru licencovaného a instalovaného výkonu (1,299/1,319625) a nárokováného množství el. energie,
- kontrolou uznaná výše podpory je násobkem kontrolou uznaného množství el. energie uvedeného v tabulce a ceny za jednotku.

Z uvedené tabulky č. 3 vyplývá, že neoprávněně nároková podpora, resp. nepřiměřený majetkový prospěch činí 366 983,07 Kč za kontrolované období 01.01.2020 až 31.12.2020 a 368 089,15 Kč za kontrolované období 01.01.2021 až 31.12.2021.

Závěr Protokolu č. [REDAKCE] o výsledku kontroly ze dne [REDAKCE] (dále „Protokol SEI“) tak vzhledem k výše uvedeným skutečnostem konstatoval porušení věcné podmínky stanovené cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. pro kontrolovaná období v příslušných cenových rozhodnutích.

Stejnopis Protokolu SEI byl doručen účastníku řízení dne 13.12.2022. Ke zjištěním uvedeným v Protokolu SEI účastník řízení nepodal žádné námítky, přičemž o možnosti jejich podání byl v souladu s ustanovením § 13 zákona č. 255/2012 Sb. řádně poučen.

Na základě kontrolního zjištění správní orgán dne 29.09.2023 přistoupil k vydání příkazu, neboť podle jeho názoru byly splněny veškeré předpoklady pro vydání příkazu podle ustanovení § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 500/2004 Sb.“) a § 90 zákona č. 250/2016 Sb. V řízení o vydání příkazu navazujícím na výkon kontroly mohou být skutečnosti zjištěné při kontrole jediným podkladem rozhodnutí o přestupku, pokud ho pořídil správní orgán, který je věcně a místně příslušný ke správnímu řízení navazujícímu na kontrolní zjišťování. Příkazem

č. [REDAKCE] č. j.: SEI-20753/2023/67.102 (dále „Příkaz“), byla účastníku řízení uložena pokuta ve výši 740 000 Kč za spáchání dvou přestupků podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb. kterých se dopustil tím, že nedodržel věcnou podmínku stanovenou cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. pro uplatnění úředně stanovené ceny upravenou vždy v části B) bodě (1.10.) příslušných cenových rozhodnutí pro rok 2020 a 2021.

Proti tomuto Příkazu obdržel správní orgán dne 06.10.2023 odpor, který účastník řízení podal téhož dne, čímž byl Příkaz zrušen a správní orgán dne 13.10.2023 oznámil účastníku řízení „Oznámením o pokračování řízení o přestupku“ č. j.: SEI-23211/2023/67.102, že pokračuje v předmětném řízení o dvou přestupcích.

Účastník řízení svoje důvody pro podání odporu a svoje stanovisko k závěrům kontrolního zjištění SEI popsal ve „Vyjádření ke skutečnostem zjištěným při kontrole“ podaném dne 24.10.2023, a sice následovně:

V kapitole I. shrnul skutečnost, že došlo k vydání Příkazu, kterým se účastníku řízení ukládá pokuta, v kapitole II. vymezil přestupky, z jejichž spáchání je obviněn.

V kapitole III. se vyjadřuje k podkladům rozhodnutí, zejména k závěrům Protokolu SEI a odůvodnění Příkazu, kdy poukazuje na skutečnosti, že:

- Předmětná FVE byla ze strany SEI kontrolována již v roce 2013, kontrola byla ukončena protokolem č. [REDAKCE] čj. 062103413/852/13/062.101/Lo ze dne [REDAKCE]. Předmětem kontroly bylo dodržování mimo jiné ust. § 5 odst. 5 zákona o cenách v návaznosti na čerpání podpory na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů. Předmět kontroly byl tedy totožný jako při kontrole v roce 2022;
- Při kontrole SEI v roce 2013 SEI zjistila a konstatovala, že instalovaný výkon neodpovídá údajům uvedenému na licenci. Nicméně z tohoto nesouladu nevyvozuje žádné právní následky. SEI výslovně v protokolu č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] jako výsledek kontroly uvádí: „Lze konstatovat, že kontrolovaná osoba, právnická osoba podnikající, společnost Č. [REDAKCE], plní své povinnosti, vyplývající jí jako výrobci, držitelé licence na výrobu elektřiny, z ustanovení zákona č. 180/2005 Sb. platném znění a splňuje tak podmínky pro udělení předmětné podpory upravené tímto zákonem.“ A dále: „Kontrolovaná osoba [...] v kontrolovaném období 01-12/2012 při stanovení pevné ceny za zelený bonus nepostupovala v rozporu s ust. § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., neboť dodržela regulaci formou pevné ceny za toto zboží, upravenou cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 7/2011 ze dne 25.11.2011, kterým se stanovuje podpora na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů, nárok na podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů byl uplatněn na množství elektřiny stanovené v souladu s ustanoveními Vyhl. č. 475/2005 Sb.“;
- Od kontroly SEI provedené v roce 2013 se dosud na faktickém provedení FVE nic nezměnilo. Účastník řízení tedy v důsledku závěru kontroly SEI v roce 2013 s ohledem na základní principy právního státu, a tedy zejména princip právní jistoty, předvídatelnost práva, legitimní předvídatelnost postupu orgánů veřejné moci a legitimní očekávání, předpokládal, že navzdory nesouladu mezi licencovaným a instalovaným výkonem, čerpá podporu v souladu s právními předpisy. Závěry protokolu SEI č. [REDAKCE] čj. 062103413/852/13/062.101/Lo ze dne [REDAKCE] tak

představují překážku věci rozhodnuté dle ust. § 48 odst. 2 správního řádu. Na tom nemůže nic změnit ani pozdější změna právních předpisů či změna interpretace právních předpisů;

- S ohledem na uvedené účastník řízení navrhuje, aby předmětné řízení o přestupcích bylo zastaveno, neboť jeho závěry jsou zejména v rozporu s principem právní jistoty, neboť SEI již jednou v totožné věci učinila závěr, že účastník řízení čerpá podporu v souladu s právními předpisy a od té doby nedošlo ke změně žádných relevantních okolností, které by mohly odůvodnit jiný postup a jiné závěry SEI v totožné věci.

V kapitole IV. účastník řízení vysvětluje nesoulad mezi instalovaným a licencovaným výkonem, a sice:

- K rozdílu mezi hodnotou licencovaného a skutečného výkonu došlo chybou ERÚ při posouzení žádosti o udělení rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, kterou účastník řízení podal na ERÚ dne 24.9.2009 (dále jen „žádost“). Předmětem žádosti bylo rozšíření stávající licence o další etapu fotovoltaické elektrárny, tj. o etapu II –
- V podkladech, které byly předloženy ERÚ k žádosti, byla hodnota výkonu 1,299 MW uvedena pouze v samotném formuláři žádosti o změnu licence. Tato hodnota, kterou ERÚ převzal do rozhodnutí o změně licence, však neměla oporu v žádných jiných dokumentech, které žadatel předložil ERÚ. Naopak, z kupní smlouvy ze dne 24.6.2009, faktury ze dne 13.7.2009, smlouvy o dílo ze dne 19.6.2009 či předávacího protokolu ze dne 3.9.2009, které byly předloženy ERÚ jako přílohy žádosti, či ze zástavní smlouvy k movité věci sepsané ve formě notářského zápisu dne 4.3.2010 sp.zn. N 71/2010, NZ 68/2010, vyplývá, že FVE by se měla sestávat z 4716 (resp. 4717) kusů fotovoltaických panelů o výkonu 280 Wp, to by odpovídalo výkonu 1,320480 MW. Zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení ze dne 2.9.2009, kterou žadatel předložil ERÚ v roce 2009, přesný počet, ani výkon panelů nepřezkoumávala. Hodnotu 1,299 MW účastník řízení jakožto žadatel do své žádosti uvedl pravděpodobně jako výsledek matematické operace, kdy od hodnoty 1,319 MW odečetl 20 kW, což je hodnota rezervovaného příkonu (vlastní spotřeba) uvedená ve smlouvě o připojení, v domnění, že hodnota technologické vlastní spotřeby se od instalovaného výkonu pro účely licence odečítá. V jiných přílohách žádosti, například v kolaudačním souhlasu či stavebním povolení byla uvedena hodnota výkonu 1,25 MW. Jako důkaz byla účastníkem řízení předložena kupní smlouva ze dne 24.6.2009, faktura ze dne 13.7.2009, smlouva o dílo ze dne 19.6.2009, předávací protokol ze dne 3.9.2009, zástavní smlouva ze dne 4.3.2010, notářský zápis sp.zn. N 71/2010, NZ 68/2010, kolaudační souhlas, stavební povolení;
- Vzniklý nesoulad v podkladech pro licenci je pochopitelný, protože v té době nebyla dostupná ani jednoznačná právní úprava, ani správní praxe a judikatura vykládající pojem licencovaný a instalovaný výkon výroby;
- Předmětná FVE je od svého uvedení do provozu v nezměněné podobě, tj. od roku 2009 dosud, a sestává se ze stejného množství fotovoltaických panelů o stejném výkonu. Tuto skutečnost potvrzují i letecké snímky ortofoto map z roku 2011 a 2023, které byly předloženy jako důkaz;
- Výkon 1,299 MW, který žadatel uvedl ve formuláři žádosti (a pouze tam), tak neměl oporu v dokumentech, které byly jako přílohy žádosti předloženy, ani ve skutečnosti. V takovém případě tak měl ERÚ jako správní orgán postupovat dle ust. § 45 odst. 2

zákona č. 500/2004 Sb. a vyzvat žadatele (účastníka řízení) k odstranění vady žádosti. Není chybou účastníka řízení, že ERÚ dostatečně nepřezkoumal přílohy žádosti a nevyžádal si vysvětlení či doložení například dokumentace skutečného provedení FVE či doplnění výchozí revizní zprávy o údaje o počtu a výkonu instalovaných panelů. ERÚ však dle ust. § 45 odst. 2 správního řádu nepostupoval a vydal dne 12.10.2009 rozhodnutí č. 05410-6/2009-ERU o změně rozhodnutí o udělení licence, přičemž v tomto rozhodnutí uvedl jako výkon FVE – etapy II. [REDAKCE] 1,299 MW, tedy výkon, který neměl oporu v žádné příloze žádosti;

- Na základě zásady presumpce správnosti správních aktů tedy účastník řízení vycházel z předpokladu, že výkon uvedený na licenci je správný. Je zřejmé, že ERÚ při rozhodování o žádosti pochybil, když rozhodl na základě podkladů, které nebyly ve vzájemné shodě, aniž by vyzval účastníka řízení k odstranění vad žádosti, vysvětlení či doplnění žádosti. V důsledku tohoto pochybení ERÚ účastník řízení nemůže nést odpovědnost za chybu na licenci, v jejímž důsledku mu nyní SEI vytýká spáchání přestupku a zisk nepřiměřeného majetkového prospěchu;
- Účastník řízení je tedy přesvědčen, že není odpovědný za spáchání přestupků.

V kapitole č. V. účastník řízení sděluje, že došlo k opravě licence, když:

- Dne 31.3.2023 podal žádost o změnu licence tak, aby byl instalovaný a licencovaný výkon dán do souladu. ERÚ této žádosti vyhověl rozhodnutím ze dne 24.4.2023, č. j. 05719-6/2023-ERU. Jako důkaz je předložena aktuální licence č. [REDAKCE] ve znění změny č. 004;
- Následně na základě změny licence, v níž je uveden licencovaný výkon ve výši 1,31962 MW, účastník řízení žádal operátora trhu i provozovatele distribuční soustavy, aby aktualizoval údaje o FVE ve svých systémech a byla mu nadále vyplácena podpora pro obnovitelné zdroje uvedené do provozu v roce 2009 pro celý licencovaný výkon. K tomu účastník řízení oběma subjektům dokládal dokumenty prokazující, že instalovaný výkon FVE byl od počátku jejího uvedení do provozu ve výši 1,31962 MW, a že tedy nedošlo k žádné faktické změně na FVE (viz výše). Společnosti OTE, a.s. i EG.D, a.s. této žádosti po přezkoumání předložených podkladů vyhověly;
- Nyní jsou tedy instalovaný a licencovaný výkon FVE v souladu, účastníku řízení je vyplácena podpora pro celý licencovaný výkon bez jakéhokoliv krácení.

V kapitole VI. rozporuje zjištění nepřiměřeného majetkového prospěchu, protože:

- FVE má instalováno od okamžiku uvedení do provozu stejný počet střídačů, tedy 84 kusů střídačů SMC11000TI a 33 ks SMC10000TL, jejichž výkon je 1,254 MW. FVE tak nemohla dosáhnout vyššího výkonu než 1,254 MW a z důvodu tohoto omezení střídači nelze do distribuční soustavy dodat více elektřiny. Účastník řízení se tudíž nemohl dopustit porušení § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., když nemohl získat nepřiměřený majetkový prospěch, jak konstatuje SEI v Protokolu;
- Účastník řízení tak nemohl dosáhnout z důvodu technických parametrů FVE nepřiměřeného majetkového prospěchu. Ani v případě, že by aktuální meteorologické podmínky umožňovaly plné využití kapacit instalovaných fotovoltaických panelů, totiž nemohlo dojít k překročení okamžitého výkonu 1,254 MW_p, protože v případě, kdy FVE obsahuje funkční systém omezení výstupního výkonu střídačů a instalovaný

výkon je tedy technicky omezen, k překročení licencovaného výkonu nemůže dojít a účastník řízení se tak nemohl dopustit žádného společensky škodlivého jednání;

- Z Protokolu vyplývá, že zjištěné roční výnosy instalovaného výkonu FVE v roce 2020 i v roce 2021 jsou v obou případech nižší než hodnoty maximálního možného ročního výnosu instalovaného výkonu zjištěného výpočtem dle Metodiky ČVUT. Účastník řízení tedy v letech 2020 a 2021 vyrobil menší množství elektrické energie, než kolik bylo ve FVE možné dle teoretického maximálního dosažitelného výkonu vyrobit.

V kapitole VII. je účastník řízení přesvědčen o zániku odpovědnosti za přestupky z důvodu promlčení, a sice z následujících důvodů:

- SEI obvinila účastníka řízení ze spáchání dvou pokračujících přestupků, které jsou tvořeny jednotlivými dílčími útoky s tím, že neoprávněné měsíční vykazování nároku na podporu z obnovitelných zdrojů s uplatňováním neoprávněným částek z důvodu nesplnění věcné podmínky cenového předpisu za rok 2020 je považováno za jeden pokračující přestupek a za rok 2021 za druhý pokračující přestupek, s tímto právním posouzením se účastník řízení neztotožňuje, protože se dle jeho názoru v daném případě nejedná o pokračující přestupky, neboť jednotlivé útoky nejsou vedeny jednotným záměrem;
- Podle ust. § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že *„pokračováním v přestupku se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.“* Všechny podmínky uvedené v ust. § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky musely být splněny kumulativně, aby SEI mohla posoudit jednání jako pokračující přestupek, neboť každá z nich tvoří nedílnou součást závěru o pokračování protiprávního jednání více útoky. Jednou z podmínek pokračování v přestupku je skutečnost, že jednotlivé dílčí útoky musí být vedeny jednotným záměrem, to znamená, že mají subjektivní souvislost. Navzdory tomu, že odpovědnost za přestupek je objektivní, jednotný záměr, tj. zda jednotlivé dílčí útoky byly vedeny společným záměrem jednat protiprávně, musí být pro závěr o tom, že účastník řízení spáchal dva pokračující přestupky, zkoumán. Jednotný záměr, jakožto jednu z podmínek posouzení jednání jako pokračujícího přestupku, SEI však nijak nezkoumala;
- K tomu účastník řízení poukazuje na závěr Nejvyššího správního soudu, který se ve svém rozsudku ze dne 18. 7. 2019, č. j. 10 As 96/2018-59 zabýval odlišením zavinění a společného záměru s tímto závěrem: *„[19] Zavinění je nutně třeba pro to, aby mohla nastat subjektivní odpovědnost (přesně řečeno, zavinění je povinným znakem subjektivní stránky deliktu). Objektivní odpovědnost se odlišuje od subjektivní odpovědnosti tím, že se u ní nezkoumá zavinění – to znamená, že zavinění (tj. vnitřní psychický vztah jednajícího ke způsobenému následku) přítomno může být i nemusí, ale v praxi se tato otázka neřeší, protože odpovědnost je navázána na škodlivý následek (...). I mezi správními delikty (přestupky), které jsou založeny na objektivní odpovědnosti, budou takové, které byly způsobeny jednáním vědomým a úmyslným; jednáním vědomým a srozuměným s následkem; jednáním vědomým, u nějž pachatel neuvážil následek; jednáním nevědomým, jehož pachatel ale měl vědět, k čemuž povede. Kromě těchto čtyř skupin, které odpovídají úmyslu přímému a nepřímému, nedbalosti vědomé a nevědomé, mohou nastat v režimu objektivní odpovědnosti*

i situace, v nichž pachatel nevěděl a vědět nemohl, k čemu povede jeho jednání, přesto se mu odpovědnost sčítá. [20] Jednotný záměr jistě bude možné zkoumat u takových protiprávních jednání, která jejich pachatel činil vědomě a úmyslně, nebo alespoň vědomě a při srozumění s následkem. Jednání, za něž byla potrestána stěžovatelka, však vzniklo bez jejího vědomého přičinění – opomenutím ... . U takového jednání tak nebylo možno zkoumat jednotný záměr, a z povahy věci tak nemohlo jít o pokračující delikt. Stěžovatelčiny úvahy o tom, že přece jednotný záměr měla, totiž ..., jsou pomýlené; u pokračujících deliktů se totiž zkoumá záměr jednat protiprávně, nikoliv záměr dodržet všechny předpisy.“ Podle ustálené judikatury je tedy pokračování vyloučeno u nedbalostního trestného činu, a tím spíš nelze zkoumat jednotný záměr ani u přestupků, u nichž zákon stanoví objektivní odpovědnost. Nejvyšší správní soud rovněž k vymezení pokračování v přestupku upřesnil, že z pouhé mnohosti skutků a případné blízké časové souvislosti nelze dovozovat naplnění všech znaků pokračujícího přestupku, a to konkrétně jednotného záměru. Ze spisu by tak muselo vyplývat, že pachatel přestupku měl jednotný záměr vést jednotlivé dílčí útoky k naplnění skutkové podstaty téhož přestupku, tedy že by se stejným záměrem porušoval svou zákonem stanovenou povinnost (rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 6 As 379/2018). Tedy nelze-li prokázat alespoň úmysl nepřímý, o pokračování v přestupku se nemůže jednat;

- Účastník řízení nikdy neměl úmysl jednat v rozporu s cenovým rozhodnutím a porušovat tak právní předpisy. Předpokládal, že pokud mu ERÚ udělil licenci (resp. změnu licence) pro etapu II – ~~SEI~~ na základě předložených dokumentů, je toto rozhodnutí o změně licence v souladu s právními předpisy a skutečností. Nadto v roce 2013 proběhla kontrola SEI pro totožný předmět kontroly se závěrem, že účastník řízení čerpá podporu v souladu s právními předpisy. Účastník řízení podotýká, že pojmy celkový instalovaný či licencovaný výkon nebyly v době uvedení FVE do provozu upraveny v právních předpisech. Účastník řízení tak nemohl ani při náležité opatrnosti vědět, že hodnota výkonu uvedená na licenci 1,299 MW bude považována za chybnou, v důsledku čehož bude s účastníkem řízení zahájeno přestupkové řízení a vytýkána mu neoprávněně čerpaná podpora. Energetický zákon, ani jiný právní předpis, ani cenová rozhodnutí ERÚ totiž v té době nespécifikovaly, jak se stanoví skutečný instalovaný výkon výroby ve vztahu k uvedení výroby do provozu a k nároku na podporu, ani jakým způsobem má být posuzován soulad instalovaného výkonu s výkonem uvedeným v licenci;
- Účastník řízení nejednal v úmyslu přímém, ani nepřímém, neboť nevěděl, že svým jednáním může způsobit porušení chráněného zájmu, nechtěl porušení chráněného zájmu způsobit a nebyl s tím, že takové porušení může způsobit srozuměn. Jednotlivé „dílčí útoky“, které SEI spatřuje ve vykazování vyrobené elektřiny, tak jednoznačně nebyly vedeny jednotným záměrem. Účastník řízení tedy nejednal zaviněně, a proto přestupky, z jejichž spáchání je účastník řízení obviněn, nemohou být pokračujícími, ale nanejvýš opakujícími se přestupky. K tomu účastník řízení cituje z recentního rozsudku Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci čj. 59 A 75/2022- 70 ze dne 25.1.2023: *„V posuzovaném případě sice správní orgány správně konstatovaly, že se jedná o odpovědnost objektivní, a není proto z povahy věci třeba zkoumat naplnění subjektivního znaku skutkové podstaty přestupky, tedy zavinění a jeho formu. Současně dovodily, že nebyl dán liberační důvod. Ovšem, jak vyplývá ze shora citovaných závěrů, pro posouzení protiprávního jednání (uplatnění a vyúčtování jednotkové výkupní ceny v rozporu s podmínkami cenového rozhodnutí) jako pokračování v přestupku bylo potřeba zkoumat a zohlednit, zda jednotlivé dílčí útoky*

byly vedeny společným záměrem jednat protiprávně. Žalobkyně správně poukazuje na to, že takový závěr na základě úvah, k nimž dospěla žalovaná na podkladě skutečností tvrzených žalobkyní, a zejména též na podkladě svědecké výpovědi, učinit nelze. Pokud žalovaná dovedla, že jednatel žalobkyně, který byl současně odpovědným zástupcem, a musel tedy prokázat odbornou způsobilost v licenčním řízení (viz závěry žalované na str. 12 napadeného rozhodnutí), neměl úmysl porušovat zákon, nevěděl, že tak činí, ač to s ohledem na svou odbornost vědět měl, nebyl naplněn subjektivní prvek pokračování v přestupku. Žalobkyně totiž nebyla vedena společným záměrem jednat protiprávně, tedy vyrábět a vykazovat elektřinu vyrobenou v části výroby neuvedené do provozu v definovaném období a pobírat na ni státní podporu v rozporu s cenovým rozhodnutím ERÚ č. 3/2017. Pokud SEI a žalovaná argumentovaly, že společný záměr byl naplněn tím, že žalobkyně zasílala operátorovi ve vymezených dnech měsíční výkazy o výrobě energie z obnovitelných zdrojů pro nárok na podporu, jedná se o stejný způsob jednání žalobkyně, nikoli o záměr vést každý jednotlivý útok (tj. vyúčtování a uplatnění nároku na podporu) proti zájmu chráněnému zákonem o cenách a zmíněným cenovým rozhodnutím.“

- S ohledem na ust. § 29 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. odpovědnost za přestupek zaniká uplynutím promlčecí doby. V dané věci je délka promlčení doby 3 roky podle § 30 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky. Dle ust. § 30 odst. 3 platí, že dopustil-li se pachatel více přestupků, běží pro každý z nich promlčecí doba zvlášť. Odpovědnost za přestupky, jichž se měl účastník řízení dopustit výše popsaným protiprávním jednáním, tj. neoprávněné měsíční vykazování nároku na podporu z obnovitelných zdrojů s uplatňováním neoprávněným částek z důvodu nesplnění věcné podmínky cenového předpisu ve dnech 3.2.2020, 2.3.2020, 1.4.2020, 1.5.2020, 1.6.2020, 1.7.2020, 3.8.2020, 6.9.2020 a 2.10.2020 tedy podle § 29 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky zanikla uplynutím tříleté promlčecí doby dne 3.2.2023, 2.3.2023, 1.4.2023, 1.5.2023, 1.6.2023, 1.7.2023, 3.8.2023, 6.9.2023 a 2.10.2023. Ve vztahu k těmto dílčím útokům by tedy mělo být přestupkové řízení bez dalšího zastaveno, neboť odpovědnost účastníka za tyto přestupky již zanikla z důvodu uplynutí promlčecí doby.

V kapitole VIII. se účastník řízení vyjadřuje k výši pokuty v tom smyslu, že zánik odpovědnosti za přestupky popsané v předchozím bodě tak má vliv i na stanovení nepřiměřeného majetkového prospěchu, jakož i na případné stanovení výše pokuty a SEI by při výměře pokuty rovněž měla vzít v úvahu polehčující okolnost spočívající v tom, že účastník řízení po zjištění nesouladu instalovaného a licencovaného výkonu FVE ze strany SEI tento nesoulad neprodleně odstranil.

V závěru svého vyjádření v kapitole IX. účastník řízení navrhuje, aby SEI řízení o přestupcích zastavila.

Stanovisko správního úřadu k vyjádření účastníka řízení ze dne 24.10.2023:

Ke kapitole III.:

Ustanovení § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. nestanovuje taxativně věcné podmínky, nýbrž uvádí, že „*mohou cenové orgány stanovit další věcné podmínky, včetně pravidel a postupů pro stanovení těchto cen, jejich změn a v případě nájmu nemovitostí nebo jejich částí a služeb spojených s jejich užíváním i způsob jejich sjednávání, uplatňování*

a vyúčtování.“ Kontrolnímu orgánu je tedy umožněna jistá flexibilita při stanovení priorit při výkonu kontrolní činnosti, resp. při určení zaměřenosti a účelu kontroly ve vztahu ke konkrétnímu subjektu. Jak je v Protokolu SEI č. [REDAKCE] uvedeno, předmětem kontroly bylo ověření, zda výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů, čerpající podporu na výrobu elektřiny v tomto zdroji, čerpá tuto podporu v souladu s předmětem kontroly, tj. uvedenými vybranými ustanoveními zákona č. 526/1990 Sb. (a sice § 5 odst. 5, § 7 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a), § 11 odst. 2 a § 12 odst. 1) v návaznosti na podmínky čerpání této podpory stanovené cenovým rozhodnutím ERÚ č. 7/2011 ze dne 23.11.2011 a splňuje zároveň podmínky pro udělení této podpory upravené předpisy (pozn. již zrušenými), tj. zákonem č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, prováděcí vyhláškou č. 475/2005 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, a vyhláškou č. 541/2005 Sb., o Pravidlech trhu s elektřinou, zásadách tvorby cen za činnosti operátora trhu s elektřinou a provedení některých dalších ustanovení energetického zákona. Účelem kontroly u předmětného výrobce – účastníka řízení tak bylo dodržování ustanovení týkajících se podmínek čerpání podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů s důrazem na již výše zmiňované zrušené předpisy.

Lze přisvědčit tvrzení účastníka řízení, že od kontroly SEI provedené v roce 2013 se dosud na faktickém provedení FVE nic nezměnilo. Při kontrole prováděné v roce 2013 však bylo účelem kontroly zmapování skutečnosti o instalovaném výkonu a kontrola byla dále zaměřena na podmínky stanovené v již výše zmiňovaných zrušených předpisech. V Protokolu SEI č. [REDAKCE] se hodnota instalovaného výkonu zmiňuje na straně č. 3 „Hlášení o předpokládaném množství elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů (Příloha č. 2 Vyhlášky č. 475/2005 Sb.) pro kontrolované období výrobce provozovatel RDS zaslal. Kontrolovaná osoba se však upozorňuje na nutnost uvádět údaje o skutečném instalovaném výkonu (v hlášení je uveden instalovaný elektrický výkon 1250 kW).“; a dále na straně č. 4 „Při kontrole v místě vlastní výroby dne [REDAKCE] byl fyzicky zjištěn skutečný počet a typ instalovaných solárních panelů. Bylo zjištěno celkem 4 716 ks solárních panelů, typ SUNTECH model STP 280-24/Vd, každý o jmenovitém výkonu 280 W_p, celkem tedy 1,32048 MW_p. V Rozhodnutí o udělení licence, rovněž také v měsíčních výkazech o výrobě elektřiny z obnovitelných zdrojů je uveden výkon 1,299 MW. Kontrolovaná osoba se upozorňuje na nutnost uvádění údajů o instalovaném výkonu odpovídajících skutečně instalovanému výkonu.“ Rozsah a zaměřenost kontroly určuje kontrolní orgán a skutečnost, že kontrola věcné podmínky čerpání podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů zaměřila úžeji v tom smyslu, že na nesrovnalost týkající se instalovaného výkonu pouze upozorňovala, měl výrobce – účastník řízení využít ve svůj prospěch a nesoulad při uvádění hodnot celkového instalovaného výkonu FVE v příslušných dokumentech odstranit. Vzhledem k tomu, že kontrola SEI upozorňovala výrobce na „nutnost uvádět údaje“, musel být účastník řízení srozuměn s tím, že pokud neuvede údaje do vzájemného souladu, vystavuje se budoucím komplikacím ve vztahu k porušování příslušných cenových předpisů.

Předmětem kontroly prováděné v roce 2022, jak je uvedeno v Protokolu č. [REDAKCE] „bylo dodržování věcných podmínek stanovených cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu pro příslušný kalendářní rok“, přičemž kontrolovaný obdobím byl leden až prosinec 2020 a leden až prosinec 2021, tudíž svým zaměřením kladla důraz na ověření dodržování věcné podmínky uvedené v části B) bodě (1.10.) CR ERÚ č. 3/2019 pro rok 2020 a v části B) bodě (1.10) CR ERÚ č. 7/2020 pro rok 2021, kde se stanoví

výše podpor ve formě výkupních cen a zelených bonusů určených pro množství elektřiny vyrobené v podporovaných zdrojích. Vzhledem ke skutečnosti, že FVE účastníka řízení v době kontroly v roce 2022 vykazovala i nadále nesoulad zjištěný již v roce 2013 mezi skutečně instalovaným výkonem a výkonem uváděným v Rozhodnutí o udělení licence vydaném ERÚ, bylo kontrolou SEI zkonstatováno, že část z množství vyráběné elektřiny, na kterou je uplatňována podpora výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, pochází z nepodporovaného zdroje, tj. z části o výkonu 0,020625 MW_p, na níž se nevztahuje udělená licence.

Vzhledem k tomu, že zákonodárce § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. nenastavil pevné mantinely ve vztahu k určování rozsahu a zaměřenosti prováděných kontrol dodržování věcných podmínek, považuje správní orgán závěry kontrolního zjištění za adekvátní naplnění rozdílného účelu prováděné kontroly v roce 2013 oproti kontrole v roce 2022, přičemž nevyhodnotil, že by kontrolní zjištění vzhledem k výše uvedeným upozorněním kontrolního orgánu již v roce 2013, měla v účastníku řízení vyvolávat právní nejistotu.

Ke kapitole IV.:

S vysvětlením účastníka řízení nehodlá správní orgán jakkoliv polemizovat a rozumí jeho důvodům, jak došlo k nesouladu v hodnotách výkonu FVE vzhledem k tomu, že rok 2009, kdy byla předmětná FVE účastníka řízení uvedena do provozu, byl velmi náročný ve vztahu k podávaným žádostem o udělení licence na výrobu elektřiny ze slunečního záření, ať už z pohledu žadatelů a jejich orientace v dokladech předkládaných k žádostem či z pohledu Energetického regulačního úřadu a vysoké vytiženosti jeho úředníků při vyřizování značného množství žádostí. Nemůže však souhlasit s vyjádřením účastníka řízení, uvedeném v posledních dvou bodech kapitoly IV., protože účastníku řízení byla vydána licence na výrobu elektřiny na provozovnu s instalovaným výkonem 1,299 MW. Není tak možné tolerovat, aby podnikatelská činnost probíhala na zařízení, které má ve skutečnosti výkon vyšší. S tím musel být účastník řízení z podstaty udělování licencí srozuměn. Správní orgán navazuje na své vyjádření ke kapitole III., kdy je přesvědčen, že i z důvodů znalosti problematiky a komplikací při udělování licencí v době, kdy byl účastník řízení žadatelem, byla i kontrola SEI prováděna v roce 2013 v jisté toleranci ke zjištění skutečného celkového instalovaného výkonu předmětné FVE nad rámec udělené licence a účastníku řízení byl dán prostor k nápravě bez následků sankce ze strany správního úřadu, který má navázat na závěry kontrolního zjišťování. Závěry učiněné kontrolou SEI v roce 2022 již vedly správní orgán k uznání viny účastníka řízení ze spáchání dvou přestupků uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí, protože v průběhu řízení nebylo zjištěno naplnění důvodů účastníkem řízení pro zproštění odpovědnosti za projednávané přestupky podle § 21 zákona č. 250/2016 Sb.

Ke kapitole V.:

Správní úřad kvituje kroky účastníka řízení vedoucí k odstranění nesouladu mezi skutečným a licencovaným instalovaným výkonem předmětné FVE, což přičítá k jeho prospěchu a ve výsledku tento krok účastníka promítá i do výše stanovené pokuty, avšak na druhé straně je nutno uvést, že náprava proběhla až v roce 2023, tj. po druhé kontrole SEI, která zkonstatovala porušení cenových předpisů. Správní orgán je přesvědčen, že účastník řízení měl dostatek času k odstranění rozporu již od roku 2013 po první kontrole SEI, na což účastník řízení až do druhé kontroly SEI jakkoliv nereagoval.

Ke kapitole VI.:

Správní orgán odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 29 A 89/2022–48, kde se uvádí: „Úvodem lze přisvědčit obecnému tvrzení žalobce, že kapacita střídačů omezuje na vstupu do distribuční soustavy výkon fotovoltaické elektrárny, v případě žalobce tedy 202 kW. Tato limitace se však ve skutečnosti nikdy nemůže uplatnit, neboť fotovoltaický panel i za ideálních podmínek nemůže dosáhnout maximální účinnosti, což lze prokázat na teoretickém modelu, který předestřel Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 4. 10. 2022, č. j. 16 A 33/2021–95. V případě, že by střídače pracovaly na plný výkon 202 kW po dobu například 10 hodin denně, za měsíc (30 dnů) na straně střídavé vznikla elektrická energie 60,6 MWh (0,202 MW x 10 h x 30 dnů). Dle přehledu vykazování a fakturace podpory za rok 2019, uvedeném na straně 5 rozhodnutí o přestupku, dosahovala fotovoltaická elektrárna nejvyššího výkonu v červnu (35,511 MWh), z čehož jasně vyplývá, že výkon fotovoltaické elektrárny nemohl dosáhnout limitace kapacity střídačů. Krajský soud si je vědom toho, že se jedná o teoretický model, kdy ve skutečnosti jsou zapojeny fotovoltaické panely i střídače 24 hodin denně, avšak v nočních hodinách bez slunečního světla nemohou dosahovat prakticky žádného výkonu, a během dne dosahují výkonu v závislosti na světelných podmínkách, avšak uvedený model i tak přesvědčivě dokládá nevyužití maximálního výkonu střídačů. Výkon fotovoltaické elektrárny, instalovaný nad rámec licence, tak představoval výkonovou rezervu a podílel se na výrobě elektřiny, jinými slovy, pokud by žalobce neměl instalován výkon nad rámec licence, nevyrobil by tolik elektřiny, za kterou inkasoval platby od odběratele za garantovanou cenu.“

Krajský soud v Brně se dále ztotožňuje s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 16 A 33/2021–95 ze dne 04.10.2022, a sice: „Dle názoru soudu je z hlediska nároku na státní podporu zcela bezpředmětné, zda došlo k instalování solárních panelů nad rámec licencovaného výkonu až po rozhodnutí Energetického regulačního úřadu o udělení licence či před ním, neboť faktem zůstává, že se jedná o výkon instalovaný nad rámec licence, a nejedná se tudíž o výrobu elektřiny v souladu s rozhodnutím o udělení licence. Žalobkyně měla reagovat na situaci, kdy instalovala více panelů s vyšším výkonem tak, že měla v procesu žádosti o licenci upravit příslušnou žádost a související dokumentaci“; a dále „Rovněž znalec ... ve svém posudku na straně 17 poukázal na skutečnost, že „maximálního výkonu dle standardních testovacích podmínek na straně DC energetické zařízení nemůže nikdy dosáhnout (účinnost je cca 14 %).“ Na základě výše uvedených skutečností lze dle názoru soudu usuzovat, že výkon střídačů nebyl plně využit, což znamená, že na výrobě elektřiny se podílely i panely nainstalované nad rámec licence, přičemž pokud by solárních byl nainstalován menší počet odpovídající hodnotě výkonu na licenci, tak by bylo menší i množství vyrobené elektrické energie. Navíc lze v současné době těžko předjímat, jaké střídače s jakými parametry by byly v roce 2009 v předmětné provozovně nainstalovány, pokud by byl instalován jiný počet panelů s jiným výkonem. Žalobkyně by si zároveň měla uvědomit, že otázka, do jaké míry byl využit výkon střídačů a v jakém rozsahu se na výrobě elektřiny podílely jednotlivé solární panely, není pro projednávanou věc nijak zásadní; podstata totiž spočívá v tom, že žalobkyně neoprávněně uplatnila požadavek na podporu na vyrobenou elektřinu v rozsahu převyšujícím rámec výkonu stanovený licenci, a nejde tedy o to, kolik elektrické energie reálně vyrobila (mohla vyrobit).“

Dále správní úřad cituje z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 127/2018 – 99 ze dne 25.07.2019 „Nelze přehlédnout, že věcná podmínka cenového rozhodnutí ERÚ vyžaduje, aby k započetí výroby došlo **„v souladu s rozhodnutím o udělení licence“** a dále „Započetí výroby **v souladu s rozhodnutím o udělení licence** a oprávněním k výkonu licencované činnosti vyjadřuje požadavek na bezpečný provoz silně regulované výroby těžko skladovatelného zboží strategického významu. Podle § 1 odst. 2 dle zákona o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (ve znění účinném do 31.12.2012), účelem zákona bylo „v zájmu ochrany klimatu a ochrany životního prostředí podpořit využití obnovitelných zdrojů energie, zajistit trvalé zvyšování podílu obnovitelných zdrojů na spotřebě primárních energetických zdrojů, přispět k šetrnému využívání přírodních zdrojů a k trvale udržitelnému rozvoji společnosti, vytvořit podmínky pro naplnění indikativního cíle podílu elektřiny z obnovitelných zdrojů na hrubé spotřebě elektřiny v České republice ve výši 8 % k roku 2010 a vytvořit podmínky pro další zvyšování tohoto podílu po roce 2010“. Existuje proto legitimní veřejný zájem i na tom, aby rozhodným kritériem pro určení tarifu vyplácené podpory – zeleného bonusu – byla schopnost elektrárny FVE vyrábět elektřinu ze slunečního záření za pomoci fotovoltaických panelů tedy z obnovitelného zdroje energie v souladu s licenci.“

V odkazu na rozsudky Krajského soudu v Brně i v Ústí nad Labem a Nejvyššího správního soudu spatřuje správní orgán paralelu ve věci projednávaných přestupků, kdy podstatná je tedy skutečnost, že účastník řízení nevyráběl elektrickou energii v souladu s rozhodnutím o udělení licence a neoprávněně uplatnil požadavek na podporu na vyrobenou elektřinu v rozsahu převyšujícím rámec výkonu stanovený licenci, a proto zde nelze přijmout námitku účastníka řízení o existenci omezení výstupního výkonu střídačů a argumentaci, že v letech 2020 a 2021 vyrobil menší množství elektrické energie, než kolik bylo ve FVE možné dle teoretického maximálního dosažitelného výkonu vyrobit.

Ke kapitole VII.:

Podle § 7 zákona č. 250/2016 Sb. platí, že pokračováním v přestupku se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.

První podmínkou je tedy, že jednotlivé dílčí útoky musí být vedeny jednotným záměrem. Podle rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 10 Ad 14/2022–82, který taktéž odkazuje k rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2019, č. j. 10 As 96/2018–59 předestřeného účastníkem řízení, „Jednotný záměr představuje subjektivní souvislost vícero útoků. Tento záměr musí být nastolen na samotném počátku přestupku, tj. již při prvním útoku. Pachatel již od počátku zamýšlí aspoň v základních rysech i další útoky a z hlediska vnějšího pozorovatele se tyto jednotlivé útoky jeví jako postupné realizování tohoto jediného záměru. Záměr lze dovodit například z homogenního způsobu jednání nebo z doby a místa spáchání jednotlivých dílčích útoků. Všechny zjištěné okolnosti je nutno hodnotit komplexně (srov. Rigel, F. a kol. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2018, komentář k § 7 PřesZ). K jednotnému záměru v případě právnické osoby Nejvyšší správní soud uvedl, že „[j]ednotný záměr jistě bude možné zkoumat u takových protiprávních jednání, která jejich pachatel činil vědomě a úmyslně, nebo aspoň vědomě a při srozumění s následkem [...] u pokračujících deliktů se totiž zkoumá záměr jednat protiprávně, nikoli záměr dodržet

všechny předpisy“ (rozsudek ze dne 18. 7. 2019, č. j. 10 As 96/2018–59). Dle rozsudku Nejvyššího soudu ČSSR sp. zn. 6 Tz 15/67, R 47/1967 tr. Sbírky č. 8/1967 z 3. 5. 1967 „[d]oba, místo a způsob spáchání jednotlivých činů pachatelem, naplňujících znaky téhož trestného činu, jsou z hlediska posouzení objektivních souvislostí důležité pro závěr, zda jde o pokračování v témže trestném činu anebo o jeho opakování. Z těchto objektivních okolností lze usuzovat též na to, zda pachatel měl jednotlív záměr pokračovat v páčání téhož trestného činu.“ U právnické osoby vzhledem k její objektivní odpovědnosti (tj. vzhledem k absenci zavinění, kdy není nezbytné posuzovat míru zavinění) pak postačí, že ačkoliv si byla vědoma své zákonné povinnosti, tyto své povinnosti nesplní (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 7. 2014, č. j. 9 Afs 55/2013–43). To, že žalobkyně jednala protiprávně vědomě, podle názoru městského soudu vyplývá ze skutečnosti, že žalobkyně je provozovatelkou lékárny, ve farmakologickém odvětví je tedy profesionálkou, na kterou je ohledně znalosti zákonné úpravy legitimní klást vyšší (byť nikoli nepřiměřené) požadavky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2022, č. j. 10 As 52/2021–144). Žalobkyni musela být známa její povinnost vést úplnou a průkaznou evidenci skladových zásob, příjmu a výdeje léčivých přípravků podle § 82 odst. 3 písm. e) zákona o léčivech, a zároveň si musela být vědoma následků porušení této povinnosti. Ostatně z protokolu o kontrole vyplývá, že žalobkyně evidenci vedla (byť byla dle kontrolních zjištění neúplná). Žalobkyně si proto byla vědoma své evidenční povinnosti a rovněž musela být srozuměna s tím, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. To, že žalobkyně jednala protiprávně záměrně (složka volní) vyplývá dle soudu ze skutečnosti, že žalobkyně přestupek páchala opakovaně ve velkém rozsahu a v dlouhém časovém úseku v konečném důsledku od 2. 1. 2017 do 23. 1. 2018. Nešlo tak o ojedinělé nahodilé skutky. Soud se ztotožnil se žalovaným, že se naopak jednalo o systematickou a záměrnou činnost, při které si žalobkyně byla vědoma toho, že porušuje svou zákonnou povinnost, proto byla srozuměna i s tím, že poruší nebo ohrozí zájem chráněný zákonem. Úvahy žalovaného o jednotném záměru páčání dílčích skutků mají tedy dle soudu oporu ve správním spisu. S tímto hodnocením žalovaného se poté soud ztotožnil“.

V jednání účastníka řízení spatřuje správní orgán určitou dobu s jednáním žalobkyně, v jejíž věci rozhodoval Městský soud v Praze. Účastník řízení v kontrolovaném období rok 2020 a 2021 uplatňoval podporu výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů formou zelených bonusů prostřednictvím „Měsíčních výkazů - výroba elektřiny“ s údaji zadávanými účastníkem řízení do systému CS OTE, tj. operátora trhu OTE a.s. Vykazované množství vyrobené elektřiny v kontrolovaném období, tj. rok 2020 a 2021, na které byla uplatňována podpora zelený bonus, bylo vyrobeno z celkového skutečně instalovaného výkonu výroby, tj. 1,319625 MW_p, který však zahrnuje i část výkonu ve výši 0,020625 MW_p instalovanou nad rámec Rozhodnutí o udělení licence č. [REDACTED].

Účastník řízení jako podnikatel v energetických odvětvích a držitel licence na výrobu elektřiny provozující fotovoltaickou elektrárnu, by tedy měl disponovat vyššími znalostmi ohledně legislativy týkající se předmětu jeho činnosti a také při podávání žádosti o udělení licence na výrobu elektřiny si musel být vědom, že hodlá podnikat v oblasti, kde je nutná jistá úroveň povědomí o odborné terminologii. Lze od něj tedy konkrétně legitimně vyžadovat, aby se do „Měsíčních výkazů – výroba elektřiny“ pro uplatňování podpory zelený bonus promítala skutečnost, která je limitována uvedenou licencí č. [REDACTED]. Má-li tedy vydánu licenci na provozovnu FVE o celkovém instalovaném výkonu 1,299 MW, skutečný fyzický stav provozovny odpovídá celkovému instalovanému

výkonu 1,319625 MW_p, přičemž z předchozího textu vyplývá, že rozpor mezi licencovaným a skutečným výkonem FVE trvá v podstatě od začátku uvedení výroby do provozu, a v „Měsíčních výkazech – výroba elektřiny“ má uvedeno v každém měsíci kontrolovaného období roku 2020 i 2021 v řádku GCR_1 Instalovaný elektrický výkon 1,250 MW, nelze toto kvalifikovat jako jednání v souladu s právními, resp. cenovými předpisy. Účastník řízení si musel být vědom své povinnosti odstranit rozpor mezi třemi hodnotami celkového instalovaného výkonu FVE o to více důrazněji, když na tuto situaci byl upozorněn kontrolou SEI v roce 2013. Minimálně v celém kontrolovaném období rok 2020 a 2021 v „Měsíčních výkazech – výroba elektřiny“ jednak vykazoval hodnotu instalovaného výkonu FVE, která neodpovídala ani licencovanému ani skutečnému výkonu předmětné provozovny, ale především uplatňoval podporu zelený bonus na množství elektřiny, která byla vyrobena z výkonu skutečně instalovaného 1,319625 MW_p, pohybujícího se však nad limitem vydané licence, což správní orgán považuje za jednání protiprávně záměrné a za systematickou činnost, prováděnou opakovaně s tím, že účastník řízení musel být srozuměn s následky takového jednání a s tím, že svým jednáním může porušit nebo ohrožit zájem chráněný zákonem.

Krajský soud v Ústí nad Labem se ve svém rozsudku č. j. 16 A 33/2021–95 ze dne 04.10.2022 zabýval mimo jiné též problematikou výkladu pojmu celkový instalovaný výkon FVE, kdy zde odkazuje na řízení u Městského soudu v Praze sp. zn. 11 A 121/2015 a u Krajského soudu v Brně sp. zn. 30 A 151/2016, přičemž názor Městského soudu v Praze byl na základě kasační stížnosti podroben přezkumu v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2017, č. j. 4 As 137/2017–41, ke kterému Krajský soud v Ústí nad Labem uvádí, že *„Ve stejném rozsudku upozornil Nejvyšší správní soud i na technické chápání pojmu instalovaný výkon dle publikace Zbyňka Iblera a kol.: Technický průvodce energetika, Praha 2002, str. 487 s tím, že instalovaný výkon je definován jako „součet jmenovitých výkonů jednotek v daném objektu na svorkách, započítávají se i jednotky v případné poruše a jednotky určené pro krytí vlastní spotřeby.“ Soud jen připomíná, že ve věci posuzované Nejvyšším správním soudem se jednalo rovněž o licenci udělenou v prosinci 2009 jako v případě žalobkyně, a tedy jednalo se o posouzení pojmu celkový instalovaný výkon dle právní úpravy ve stejné době“.* Také rozsudek Krajského soudu v Brně byl podroben přezkumu v rozsudku Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 23. 3. 2021, č. j. 3 As 39/2019–42, přičemž na základě obou těchto řízení se Krajský soud v Ústí nad Labem *„ztotožňuje s výše citovanou judikaturou, ze které plyne jednoznačný závěr, že dle právní úpravy (energetický zákon, licenční vyhláška, vyhláška č. 475/2005 Sb.) účinné v době, kdy byla uváděna do provozu předmětná výroba FVE L. a kdy byla udělena žalobkyni licence (rok 2009), byl za celkový instalovaný elektrický výkon v případě FVE vyroben považován součet hodnot instalovaných výkonů jednotlivých solárních panelů. Z judikatury však zároveň plyne, že v některých případech mohla nastat situace, kdy do rozhodnutí o udělení licence byla zapsána hodnota výkonu výroby na straně střídavé“.*

Uvedená judikatura podporuje úvahu, že v době, kdy byla uvedena do provozu také předmětná výroba „FVE Č. [redacted]“, tj. v roce 2009, nastávaly ojedinělé případy, kdy do licence byla zapsána například hodnota výkonu výroby na straně střídavé, jinak za celkový instalovaný elektrický výkon v případě FVE vyroben byl považován součet štítkových hodnot instalovaných výkonů jednotlivých solárních panelů. Specifičnost případu účastníka řízení spočívá v tom, že na žádost uvedl hodnotu, která neodpovídá ani součtu hodnot instalovaných výkonů jednotlivých

solárních panelů ani hodnotě výkonu výroby na straně střídavé. Jak vysvětluje ve svém vyjádření ke kapitole III., šlo nejspíše o výsledek matematické operace, kdy od hodnoty 1,319 MW odečetl 20 kW, což je hodnota rezervovaného příkonu (vlastní spotřeba) uvedená ve smlouvě o připojení, v domněnání, že hodnota technologické vlastní spotřeby se od instalovaného výkonu pro účely licence odečítá. Toto však správní orgán vyhodnotil spíše jako mylnou úvahu účastníka řízení při podávání žádosti, protože odečet příkonu od výkonu není fyzikálně opodstatněný pro údaj o instalovaném výkonu FVE. Jak vyplývá z vyjádření účastníka řízení, v řízení o udělení licence na výrobu elektřiny přihlédl vydavatel licence k tomu, co uvedl účastník řízení do žádosti a vydal rozhodnutí na tuto hodnotu. Pro účastníka řízení je podstatné, že v době vydání jeho licence na výrobu elektřiny bylo známo, co je považováno za celkový instalovaný elektrický výkon v případě FVE jak vyplývá z výše uvedené judikatury, tudíž pokud bylo rozhodnutí vydáno na výkon 1,299 MW, měl tomuto svou provozovnu přizpůsobit nebo měl po vydání rozhodnutí o udělení licence uplatnit opravný prostředek, což neučinil. Také je nutno znovu poukázat na skutečnost, že k uvedení hodnoty skutečného a licencovaného celkového instalovaného výkonu FVE do souladu byl vybidnut kontrolou SEI provedenou v roce 2013. To, že nepodniknul žádné kroky ani po upozornění kontrolou SEI a minimálně v kontrolovaném období vykazoval a uplatňoval v příslušných měsíčních výkazech o výrobě elektřiny prostřednictvím operátora trhu podporu na výrobu elektřiny vyrobenou ve zdroji, na jehož část se vydaná licence nevztahovala, přičemž si musel být vědom své povinnosti vykazovat údaje a uplatňovat předmětnou podporu v souladu se skutečností, považuje správní orgán za jednání opakované, systematické a záměrné.

Druhá podmínka pokračování v přestupku, podle které jednotlivé dílčí útoky musí naplňovat skutkovou podstatu stejného přestupku, byla splněna, neboť všechny dílčí skutky jednání účastníka řízení uvedené ve výroku I. bodech 1. a 2. tohoto rozhodnutí naplnily skutkovou podstatu dvou přestupků podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb.

Třetí podmínkou, podle které musí jednotlivé dílčí útoky být spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, se naplnila způsobem jednáním specifikovaným ve výroku I. v bodech 1. a 2. tohoto rozhodnutí, a sice neoprávněným vykazováním a uplatněním podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů ve formě zeleného bonusu v příslušných měsíčních výkazech o výrobě elektřiny na část vyrobené elektřiny, kdy tato elektřina byla vyrobena v části obnovitelného zdroje o výkonu 0,020625 MW_p, na kterou se nevztahuje uvedená licence a není proto podporovaným obnovitelným zdrojem.

Čtvrtou podmínkou pokračování v přestupku je skutečnost, že jednotlivé dílčí útoky jsou spojeny blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Ta byla jednáním účastníka řízení taktéž splněna neboť k neoprávněnému vykazování a uplatňování podpory na výrobu elektřiny docházelo jednotlivě v každém měsíci roku 2020 a v každém měsíci roku 2021.

Správní orgán je přesvědčen, že všechny znaky pokračování v předmětných přestupcích byly prokázány.

Pokud jde o rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci čj. 59 A 75/2022- 70 ze dne 25.1.2023, je správnímu orgánu z vlastní činnosti Státní energetické

inspekce známo, že rozsudek není pravomocný, tudíž jeho závěry v současné době do posuzování předmětných přestupků nemusí správní orgán přijímat.

Podle § 31 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. platí, že promlčecí doba u pokračujícího přestupku počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy došlo k poslednímu dílčímu útoku. U přestupku specifikovaného ve výroku I. bodě 1. tohoto rozhodnutí došlo k poslednímu dílčímu útoku dne 04.01.2021 a u přestupku specifikovaného ve výroku II. bodě 2. tohoto rozhodnutí došlo k poslednímu dílčímu útoku dne 04.01.2022.

Promlčecí doba u přestupku podle § 30 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. činí 3 roky, jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč, což se na přestupky podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb. vztahuje, avšak podle § 32 odst. 2 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. byla tato doba v předmětném případě přerušena dne 29.09.2023 doručením příkazu č. [REDACTED] č.j. 20753/2023/67.102, z téhož dne, přičemž podáním odporu dne 06.10.2023 byl tento příkaz zrušen a řízení o přestupku pokračuje. Promlčecí doba tak od 29.09.2023 počala běžet znovu, přičemž v době vydání tohoto rozhodnutí nenastal důvod pro zánik odpovědnosti za přestupek podle § 32 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., podle kterého odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání.

Ke kapitole VIII.:

Na výši pokuty tudíž nemá vliv zánik odpovědnosti za přestupky. Skutečnost, kterou účastník řízení sdělil a doložil v průběhu řízení o přestupku, a sice že uvedl do souladu skutečný a licencovaný celkový instalovaný výkon předmětné provozovny byla zohledněna jako polehčující okolnost ve výši pokuty.

Ke kapitole IX.:

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem neshledal správní orgán důvody pro zastavení řízení o přestupcích, jak navrhuje účastník řízení.

Před vydáním rozhodnutí bylo účastníku řízení dne 04.12.2023 doručeno „*Oznámení o shromážděných podkladech rozhodnutí*“ se lhůtou 5 dnů od doručení tohoto oznámení poskytující možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Účastník řízení se k předmětné věci znovu vyjádřil dne 11.12.2023.

Ve svém vyjádření doplňuje a zdůrazňuje následující:

1. Výklad, dle kterého je instalovaný výkon FVE dán součinem jednotkových výkonů fotovoltaických panelů a jejich množství, jak dnes SEI dovozuje, nevyplýval v době uvedení výroby do provozu z žádných právních norem a nebyl ani dovozen žádnou ustálenou rozhodovací praxí. Účastník řízení tedy nesouhlasí se závěrem, že vyráběl elektřinu z části ve výrobě, která nebyla řádně uvedena do provozu, když vyššího skutečného okamžitého výkonu, než na který měl udělenou licenci na výrobu elektřiny, nemohl dosáhnout.
2. SEI provedla za účelem ověření množství elektřiny, které je fotovoltaický systém instalovaný v předmětné provozovně v kontrolovaném období s ohledem na fyzikální

a technické podmínky skutečně schopen vyrobit, výpočet výnosu (využití instalovaného výkonu) provozovny v systému PVGIS-SARAH2 za použití Metodiky – 2022-007-M ČVUT v Praze. Tímto výpočtem bylo zjištěno, že zjištěné roční výnosy instalovaného výkonu předmětné výroby elektřiny v roce 2020 i v roce 2021 jsou v obou případech nižší než hodnoty maximálního možného ročního výnosu instalovaného výkonu zjištěného výpočtem dle Metodiky ČVUT. Z uvedeného výpočtu vyplývá, že licencovaný výkon nebyl překročen, tj. že účastník řízení ve skutečnosti nevyrobil větší množství elektřiny, než kolik odpovídá licencovanému výkonu. Stejně tak nečerpal podporu pro větší množství elektřiny, než pro které by měl licenci.

3. V dané věci došlo pouze k administrativnímu pochybení při žádosti o udělení licence, jemuž mohl a měl ERÚ, jakožto ústřední orgán v oblasti energetiky, předejít, pokud by postupoval alespoň se stejnou opatrností, jaká je nyní požadována po účastníku řízení. S ohledem na zásadu presumpce správnosti správních aktů však neměl účastník řízení pochyb o tom, že postup ERÚ byl správný. Přičítat účastníku řízení tak závažné následky pouze na základě údaje uvedeného v žádosti o udělení licence, kterému neodpovídaly přílohy žádosti, když ERÚ nepostupoval v souladu se správním řádem, kdy si měl vyžádat doplnění žádosti či odstranění jejích nedostatků, by bylo nepřijatelně formalistické a nepřiměřeně přísné. Účastník řízení považuje za prokázané, že mu vznikl nárok na vydání rozhodnutí o udělení licence na výrobu elektřiny v předmětné provozovně o výkonu 1,31962 MW, tj. zahrnující i předmětných 0,020625 MW, které dle SEI nebyly uvedeny do provozu. Skutečnost, že ERÚ pracoval s chybnou výší instalovaného výkonu této výroby, nemůže ve svém důsledku znamenat SEI dovozované „*neuvedení části výroby do provozu*“.
4. Účastník řízení dále uvádí, že dle ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že „právník osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila“. Účastník řízení nemůže být za přestupky, z nichž je obviněn, odpovědný, neboť odpovědnost za pochybení ERÚ nelze s ohledem na zásadu presumpce správnosti správních aktů přenášet na účastníka řízení jakožto držitele licence. Účastník řízení rovněž vycházel ze závěru kontroly SEI v roce 2013, v níž SEI konstatovala, že čerpání podpory účastníkem řízení pro předmětnou FVE je zcela v souladu s právními předpisy. Po účastníku řízení tedy ani nebylo možné požadovat „veškeré úsilí, aby přestupku zabránila“, když na základě stejných skutkových zjištění v roce 2013 SEI dospěla k závěru, že chování účastníka řízení je zcela v souladu s právními předpisy, tedy že žádný přestupek nebyl spáchán.
5. Účastník řízení dále poukazuje na úpravu právního omylu ve smyslu ust. § 17 zákona o odpovědnosti za přestupky, dle kterého platí, že „kdo při spáchání přestupku neví, že jeho čin je protiprávní, nejedná zaviněně, nemohl-li se omylu vyvarovat“. Vzhledem k tomu, že v tomto případě došlo k tomuto právnímu omylu v důsledku pochybení ERÚ, jakožto ústředního orgánu v oblasti energetiky, jakož i s ohledem na skutečnost, že v době uvedení výroby do provozu nebyl pojem licencovaný ani instalovaný výkon právními předpisy upraven a k jeho přesnému vymezení došlo až později ustálením správní praxe, a s ohledem na závěry kontroly SEI v roce 2013 lze dospět k závěru, že účastník řízení se tohoto omylu nemohl vyvarovat a nelze tak dovozovat jeho zavinění. Dle názoru účastníka řízení tak chybí základní znak přestupku (viz ust. § 13 zákona o odpovědnosti za přestupky) a o přestupek se tak nejedná.

6. Účastník řízení v dobré víře nainstaloval uvedený počet panelů, vyráběl ekologicky čistou elektřinu a tuto dodával do distribuční soustavy a po dobu provozu výrobní instalovaný výkon výrobní nezvýšil. S ohledem na zásadu presumpce správnosti správních rozhodnutí, ať už jde o ERÚ, či presumpci správnosti závěrů SEI v roce 2013 se účastník řízení formálním pochybením na licenci nemohl obohatit na úkor státu či jiných osob, a nemohl se tak dopustit žádného společensky nebezpečného jednání. Nebyla naplněna materiální stránka přestupku. Společenskou škodlivost nelze presumovat při jakémkoliv porušení právních předpisů. Dle ustálené judikatury musí být naplnění materiálního znaku přestupku v každém konkrétním případě prokázáno, což se v uvedeném případě nestalo. Účastník řízení naopak podotýká, že svým jednáním naplnil cíle podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, tj. zvyšování využití obnovitelných zdrojů při výrobě elektrické energie a tepla, zajištění zvyšování podílu obnovitelných zdrojů na spotřebě primárních energetických zdrojů a přispění k šetrnému a k trvale udržitelnému rozvoji společnosti.
7. Od výše nepřiměřeného majetkového prospěchu je třeba odečíst i náklady na pořízení technologie, pozemku, projektu, realizaci výrobní, připojení výrobní, apod. Analogicky lze v tomto směru odkázat na ust. § 3005 občanského zákoníku, podle kterého „Kdo, které na věc vynaložil, a může od věci oddělit vše, čím ji na svůj náklad zhodnotil, je-li to možné bez zhoršení podstaty věci“. Na straně účastníka řízení tak žádné skutečné obohacení nevzniklo a bylo by o něm možné hovořit až po dosažení návratnosti celé FVE, k čemuž doposud nedošlo.
8. Výše celkového nepřiměřeného majetkového prospěchu by měla být snížena o nepřiměřený majetkový prospěch za období měsíce únor – říjen 2020 z důvodu zániku odpovědnosti za přestupek, jakož i náklady účastníka řízení, které musel vynaložit, aby uvedeného „majetkového prospěchu“, mohl dosáhnout.
9. Účastník řízení na závěr namítá, že extenzivní výklad ust. § 5 odst. 5 zákona o cenách, prosazovaný ze strany SEI, nemůže obstát jako součást skutkové podstaty deliktu dle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, neboť by nebyl splněn ústavní požadavek na určitost, srozumitelnost a předvídatelnost trestněprávní normy. Výklad, na jehož základě SEI konstruuje obvinění účastníka řízení, se sice formálně opírá o text ust. § 5 odst. 5 zákona o cenách, avšak výklad je tak přepjatě formalistický a pro účastníka řízení a ostatní adresáty této normy nemůže být v praxi spravedlivě předvídatelný a rozumně aplikovatelný.

Stanovisko správního úřadu k vyjádření účastníka řízení ze dne 11.12.2023:

K bodu 1.:

Již bylo řešeno v rámci stanoviska ke kapitole VI. a VII. vyjádření účastníka řízení ze dne 24.10.2023.

K bodu 2.:

Je pravdou, že maximální limity možného ročního výnosu instalovaného výkonu nebyly pro rok 2020 a 2021 překročeny, k tomu je však nutno uvést, že v rámci ověřování množství elektřiny, které je fotovoltaický systém instalovaný v předmětné provozovně

s ohledem na fyzikální a technické podmínky skutečně schopen vyrobit, lze zjistit, zda-li svorková výroba elektřiny odpovídá instalovanému výkonu kontrolovaných FVE, přičemž do výpočtu vstupuje skutečný instalovaný výkon FVE. V předmětném případě bylo tedy ověřeno, že vykazovaná svorková výroba v měsíčních výkazech o výrobě elektřiny odpovídá skutečnému instalovanému výkonu předmětné FVE, tj. 1,319625 MW_p a do vykazování a uplatňování podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů nevstupuje kromě nesprávného údaje celkového instalovaného výkonu provozovny případná další chyba. Podstatné je to, že pokud by účastník řízení měl instalován fyzicky skutečný výkon 1,299 MW_p podle licence, svorkovou výrobu by musel vykazovat nutně nižší, než skutečně vykazoval.

K bodu 3.:

Z pohledu posouzení, zda účastník řízení dodržel věcné podmínky stanovené cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. pro uplatnění úředně stanovené ceny upravené v části B) bodě (1.10.) CR ERÚ č. 3/2019 a CR ERÚ č. 7/2020 je činnost účastníka řízení provozovaná nad limit udělené předmětné licence na výrobu elektřiny, tj. neoprávněné čerpání podpory ve formě zeleného bonusu na elektřinu vyrobenou z části nepodporovaného zdroje, porušením stanovených věcných podmínek. Správní orgán je též vázán zásadou presumpce správnosti správních aktů, proto část výkonu FVE 0,020625 MW_p, považuje za nepodporovaný zdroj.

K bodu 4.:

Správní orgán je přesvědčen, že pokud účastník řízení převzal dílo fotovoltaickou elektrárnou o výkonu 1,32048 MW_p, jak vyplývá z Předávacího protokolu ze dne 03.09.2009, a následně mu byla udělena licence na výkon 1,299 MW_p, ať už z jakéhokoliv důvodu, není nutná přílišná odbornost k vyhodnocení rozporu mezi skutečností a úředním rozhodnutím, kdy následně mohl k odstranění tohoto rozporu technicky přizpůsobit své zařízení limitům udělené licence a nebo podat opravný prostředek, kterým by rozporoval licencovaný výkon provozovny, nehledě na skutečnost, že mohl alespoň reagovat na kontrolní zjištění v roce 2013, kdy byl na rozpor kontrolním orgánem SEI upozorňován v Protokolu SEI, a proto jeho jednání nemůže naplňovat podmínku § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb.

K bodu 5.:

Ze stejných důvodů, jaké správní orgán uvedl k bodu 4., není přesvědčen, že by v předmětném případě byly naplněny podmínky § 17 zákona č. 250/2016 Sb.

K bodu 6.:

Správní orgán k tomuto odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. 29 A 89/2022–48 ze dne 21.04.2023, a sice „Z podmínek licence č... jasně plyne, že žalobce byl oprávněn vyrábět a dodávat do distribuční sítě za ceny garantované cenovým rozhodnutím pro rok 2019 energii ze zdroje splňujícího technické parametry ve smyslu energetického zákona o celkovém instalovaném výkonu 0,205 MW, což žalobce nedodržel, neboť bylo v přestupkovém řízení řádně prokázáno, že skutečný výkon fotovoltaické elektrárny byl 0,22075 MW..... správními orgány zjištěný výkon

fotovoltaické elektrárny byl vyšší než umožňovaly podmínky udělené licence, tudíž pokud za část takto vyrobené elektřiny inkasoval žalobce ceny garantované cenovým rozhodnutím ERÚ, byla naplněna skutková podstata přestupku dle § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách..... K naplnění materiální stránky přestupku, tedy poškození odběratele a v důsledku i veřejných rozpočtů, došlo inkasováním plateb za garantované ceny i za elektřinu, která byla vyrobena nad rámec licence. Na posouzení věci nemá vliv i blíže nerozvedené tvrzení, že v době žádosti o licenci nebylo ze znění právních předpisů jasné, zda se licence vztahuje na počet zbudovaných panelů nebo na kapacitu střídače, neboť jak vyplývá z konstantní judikatury správních soudů, za celkový instalovaný výkon fotovoltaické elektrárny považován součet hodnot instalovaných výkonů jednotlivých solárních panelů (např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18.10.2018, č. j. 62 Af 85/2016–239).“

Rozsudek krajského soudu v Brně považuje správní orgán na případ posuzovaných přestupků účastníka řízení za přílehavý a je přesvědčen, že materiální stránka přestupku byla naplněna.

K bodu 7.:

Také k tomuto správní orgán odkazuje na výše uvedený rozsudek, a sice „nepřiměřený majetkový prospěch byl zjištěn jako inkasovaná podpora za část elektřiny vyrobené za rozhodné období výkonem, který přesahoval výkon uvedený v licenci. Správnost tohoto způsobu stanovení nepřiměřeného majetkového prospěchu byl potvrzen v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2017, č. j. 4 As 137/2017–41).“ Způsob jakým byl stanoven nepřiměřený majetkový prospěch v případě projednávaných přestupků je obdobný, tj. jako inkasovaná podpora za část elektřiny vyrobené za rozhodné období výkonem, který přesahoval výkon uvedený v licenci, správní orgán jej tedy považuje za správný.

K bodu 8.:

Správní orgán je přesvědčen, že z důvodů uvedených dříve v textu k zániku odpovědnosti nedošlo ani u jednoho z projednávaných přestupků, proto nemůže být výše pokuty snížena tak, jak navrhuje účastník řízení.

K bodu 9.:

Správní orgán vzhledem ke svým stanoviskům k vyjádření účastníka řízení ze dne 24.10.2023 a 11.12.2023 s tvrzením účastníka řízení nemůže souhlasit.

SEI je zákonem č. 265/1991 Sb. pověřena výkonem dodržování cenových předpisů v oblasti podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie dané zákonem č. 526/1990 Sb. Přestupku ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako prodávající dopustí tím, že nedodrží věcné podmínky, pravidla nebo postupy pro stanovení úředních cen, jejich změn a způsobu jejich sjednávání, uplatňování a vyúčtování, stanovené cenovými orgány podle § 5 odst. 5 téhož zákona. Z ustanovení § 5 odst. 5 zákona o cenách vyplývá, že regulace formou maximální, pevné nebo minimální ceny platí pro všechny prodávající a kupující určeného druhu zboží. Pro uplatnění jednotlivých forem regulace cen mohou

cenové orgány stanovit další věcné podmínky. K provedení ustanovení § 5 odst. 5 zákona o cenách v energetických odvětvích vydává ERÚ cenová rozhodnutí účinná pro kalendářní rok.

Pro elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie platí, m. j., tato podmínka stanovená v cenových rozhodnutích účinných pro kontrolované období, a to pro rok 2020 v CR ERÚ č. 3/2019 a pro rok 2021 v CR ERÚ č. 7/2020 uvedená v každém CR v části B) v bodě (1.10.) „Výkupní ceny a roční zelené bonusy na elektřinu pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření“, přičemž podporovaným druhem energie je „Výroba elektřiny využitím slunečního záření“, a předmětná výrobní spadá do podmínek „Datum uvedení výrobní do provozu od 1.1.2009 do 31.12.2009 - Instalovaný výkon výrobní nad 30 kW – Jednotarifní pásmo provozování – Zelené bonusy“ se stanovenou výší zeleného bonusu vždy pro příslušný kalendářní rok kontrolovaného období.

Účastník řízení jako licencovaný výrobce elektřiny prodávající elektrickou energii vyrobenou ve výrobě „FVE Č. [redacted]“

- 1. za období 1. leden 2020 až 31. prosinec 2020**, tedy ve dnech 03.02.2020 (za leden), 02.03.2020 (za únor), 01.04.2020 (za březen), 01.05.2020 (za duben), 01.06.2020 (za květen), 01.07.2020 (za červen), 03.08.2020 (za červenec), 06.09.2020 (za srpen), 02.10.2020 (za září), 02.11.2020 (za říjen), 01.12.2020 (za listopad), 04.01.2021 (za prosinec), v příslušných měsíčních výkazech o výrobě elektřiny **neoprávněně vykázal a uplatnil podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů ve formě zeleného bonusu** ve výši 14 851 Kč/MWh stanovenou pro kategorii obnovitelného zdroje „Výroba elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedený do provozu od 1.1.2009 do 31.12.2009“ na část vyrobené elektřiny **v množství 24,711 MWh, kdy tato elektřina byla vyrobena v části obnovitelného zdroje o výkonu 0,020625 MW_p, který není podporovaným obnovitelným zdrojem**, neboť nebyly naplněny všechny podmínky pro uvedení této části výrobní do provozu ve smyslu ustanovení bodu (1.10.) CR ERÚ č. 8/2008, protože se na ni nevztahuje licence č. [redacted] na výrobu elektřiny, vč. jejích změn, a tudíž pak nelze na uvedené množství elektřiny vyrobené z nepodporovaného zdroje uplatnit podporu roční zelené bonusy na výrobu elektřiny využitím slunečního záření uvedenou pro rok 2020 v části B) bodu (1.10.) CR ERU č. 3/2019;
- 2. za období 1. leden 2021 až 31. prosinec 2021**, tedy ve dnech 03.02.2021 (za leden), 02.03.2021 (za únor), 06.04.2021 (za březen), 04.05.2021 (za duben), 03.06.2021 (za květen), 07.07.2021 (za červen), 03.08.2021 (za červenec), 06.09.2021 (za srpen), 05.10.2021 (za září), 02.11.2021 (za říjen), 06.12.2021 (za listopad), 04.01.2022 (za prosinec), v příslušných měsíčních výkazech o výrobě elektřiny **neoprávněně vykázal a uplatnil podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů ve formě zeleného bonusu** ve výši 15 346 Kč/MWh stanovenou pro kategorii obnovitelného zdroje „Výroba elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedený do provozu od 1.1.2009 do 31.12.2009“ na část vyrobené elektřiny **v množství 23,986 MWh, kdy tato elektřina byla vyrobena v části obnovitelného zdroje o výkonu 0,020625 MW_p, který není podporovaným obnovitelným zdrojem**, neboť nebyly naplněny všechny podmínky pro uvedení této části výrobní do provozu ve smyslu ustanovení bodu (1.10.) CR ERÚ č. 8/2008, protože se na ni nevztahuje licence č. [redacted] na výrobu elektřiny,

vč. jejich změn, a tudíž pak nelze na uvedené množství elektřiny vyrobené z nepodporovaného zdroje uplatnit podporu roční zelené bonusy pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření uvedenou pro rok 2021 v části B) bodu (1.10) CR ERÚ č. 7/2020.

Následkem výše popsaného jednání pak účastník řízení získal **nepřiměřený majetkový prospěch** podle výpočtu uvedeného na straně č. 8 tohoto rozhodnutí, a to:

- za období od 01.01.2020 do 31.12.2020 - **366 983,07 Kč**,
- za období od 01.01.2021 do 31.12.2021 - **368 089,15 Kč**.

Při posuzování obou přestupků správní orgán vycházel z obsahu kontrolního zjištění, jak je uvedeno výše a popsáno v Protokolu č. [REDAKCE] o výsledku kontroly, z měsíčních výkazů o výrobě elektrické energie z obnovitelných zdrojů za rok 2020 a 2021, které účastník řízení zaslal operátorovi trhu pro nárok na podporu, z dokladů o výplatě podpory vystavených plátcem podpory OTE, a.s. a ze skutečně přijatých peněžních prostředků vyplývajících z výpisů z účtu účastníka řízení a ze zjištěné příčiny nadvýroby elektřiny, tj. nepodporovaný nadlicenční výkon.

Správní orgán nemá pochybnosti o tom, že účastník řízení naplnil formální i materiální stránku skutkové podstaty dvou přestupků specifikovaných ve výroku I. tohoto příkazu. V těchto souvislostech byla zohledněna společenská škodlivost ve smyslu § 5 zákona č. 250/2016 Sb., tvořící materiální stránku přestupku, která je v předmětném případě dána především zákonným vymezením zájmů chráněných zákonem č. 526/1990 Sb. a příslušnými Cenovými rozhodnutími ERÚ, kterými se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie, účinnými pro rok 2020 a 2021, a spočívá v neoprávněném vykázání a uplatnění podpory ve formě zeleného bonusu způsobem a z příčin popsaných výše, následkem čehož získal účastník řízení nepřiměřený majetkový prospěch vyčíslený ve výši 366 983,07 Kč za rok 2020 a 368 089,15 Kč za rok 2021. Cílem podpory výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů, ať už formou výkupních cen nebo formou zelených bonusů, je především zvyšování využití obnovitelných zdrojů při výrobě elektrické energie a tepla, zajištění zvyšování podílu obnovitelných zdrojů na spotřebě primárních energetických zdrojů a přispění k šetrnému a k trvale udržitelnému rozvoji společnosti. Jakékoliv nedodržení věcných podmínek, pravidel a postupů pro stanovení úředních cen a způsob jejich uplatňování a vyúčtování, stanovených cenovými orgány, jde proti smyslu podpory výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů, a je společensky škodlivé. V této souvislosti správní orgán znovu odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. 29 A 89/2022–48 ze dne 21.04.2023, a sice „*K naplnění materiální stránky přestupku, tedy poškození odběratele a v důsledku i veřejných rozpočtů, došlo inkasováním plateb za garantované ceny i za elektřinu, která byla vyrobena nad rámec licence*“.

Charakteristickým znakem tzv. přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané zákonem o cenách a nepoškodil zákonem chráněné zájmy, v daném případě dodržování věcných podmínek stanovených cenovými rozhodnutími, při vykazování a uplatňování podpory na elektřinu vyrobenou z obnovitelného zdroje

energie. Právnická osoba je pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností právnické osoby nebo ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu. Jak již bylo řešeno dříve v textu tohoto rozhodnutí, správní orgán posoudil projednávané přestupky tak, že nenastaly podmínky pro naplnění § 17 zákona č. 250/2016 Sb., ani § 21 odst. 1 téhož zákona. Povinnost stanovenou zákonem byl účastník řízení povinen plnit a za přestupky odpovídá, neboť neprokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení této povinnosti zabránil.

Správní orgán při svém rozhodování posuzoval odpovědnost za přestupky v souladu s § 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a podle zákona č. 526/1990 Sb. účinného v době spáchání přestupků, ve kterém nedošlo do vydání tohoto příkazu k žádné změně skutkové podstaty ani změně z hlediska výše pokuty.

Účastník řízení se dopustil dvou přestupků podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., pro nedodržení věcné podmínky stanovené cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. pro uplatnění úředně stanovené ceny, upravené v bodě (1.10) cenových předpisů vztahujících se vždy k příslušnému kalendářnímu roku v rámci kontrolovaného období (tj. rok 2020 a 2021), se stejnou hranicí sazby pokuty. Za přestupek podle tohoto ustanovení lze uložit pokutu podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb. ve výši jedno až pětinašobku nepřiměřeného majetkového prospěchu, jde-li vyčíslit, zjištěného za kontrolované období, nejvýše za dobu jeho posledních 3 let, nebo do 1 000 000 Kč, je-li výše nepřiměřeného majetkového prospěchu nižší než 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až f), odstavce 3 písm. a) nebo odstavce 2 písm. b) téhož zákona. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Za projednávané přestupky je tedy ukládána úhrnná pokuta a podle zákonné dikce je třeba vyhodnotit přestupek nejzávažnější. Poněvadž došlo ke spáchání dvou přestupků podle téhož ustanovení, se stejnou hranicí sazby pokuty, správní orgán vyhodnotil, že k nejvíce závažnému jednání došlo u přestupku specifikovaného ve výroku I. v bodě 2. tohoto rozhodnutí, jehož spáchání se vztahuje k roku 2021. Tato úvaha vychází ze skutečnosti, že došlo k získání nepřiměřeného majetkového prospěchu v částce vyšší než za rok 2020, a tudíž k neoprávněnému odčerpání větší části veřejných prostředků než za rok 2020, což je jednání nejzávažnější.

Při určení správního trestu bylo v souladu s ustanovením § 37 zákona č. 250/2016 Sb. přihlédnuto ke všem skutečnostem, zjištěným při kontrole a v řízení o přestupcích v předmětné věci, a to zejména k obsahu celého kontrolního spisu č. 6700904122, k povaze a závažnosti přestupků, tj. k významu zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, k významu a rozsahu následků přestupku, ke způsobu a okolnostem jeho spáchání, k počtu jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku. V daném případě se jedná o pokračování v přestupku, které je definováno v § 7 zákona č. 250/2016 Sb. jako takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Neoprávněné měsíční vykazování nároku na podporu z obnovitelných zdrojů s uplatňováním neoprávněných částek z důvodu nesplnění věcné

podmínky cenového předpisu za rok 2020 je považováno za jeden pokračující přestupek a za rok 2021 za druhý pokračující přestupek.

Při určení druhu a výměry správního trestu bylo taktéž přihlédnuto k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem případu a u právnické osoby také k povaze její činnosti.

K okolnostem přitěžujícím a zvyšujícím výši ukládané pokuty správní orgán přiřazuje zejména následky spáchaného přestupku, mezi které je možné zařadit zejména zvýšení zátěže pro konečné spotřebitele elektřiny, kterým se o tuto neoprávněně čerpanou podporu zvýšily náklady na elektrickou energii, neboť tato neoprávněně čerpaná podpora se dílem stala složkou ceny za distribuci elektřiny a dílem byla uhrazena z veřejných prostředků, přičemž jednání účastníka řízení je považováno jako poškození všech osob, které jsou zúčastněné na financování trhu s elektřinou z obnovitelných zdrojů, protože dotčeným se stává právě stát, když podporu na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů uhradil z veřejných prostředků a znovu i konečný zákazník, když tržby z plateb složky ceny služby distribuční soustavy a složky ceny služby přenosové soustavy na podporu elektřiny hradí na základě cenového rozhodnutí ERÚ pro každý kalendářní rok jako regulovanou složku ceny elektřiny. Další přitěžující skutečností je, že došlo ke spáchání dvou přestupků a že v obou případech, tj. v roce 2020 i v roce 2021, došlo k neoprávněnému odčerpání veřejných prostředků již v závažnějších finančních hodnotách, tj. nad sto tisíc.

Při své úvaze přihlédl správní orgán také k polehčujícím okolnostem, a sice že v průběhu kontroly účastník řízení s kontrolujícími spolupracoval, přičemž v důsledku tak účinně napomáhal při objasňování obou přestupků a dále, že přestupků se podle zákona č. 526/1990 Sb. dopustil v posledních 3 letech u zdejšího správního orgánu poprvé. Dále bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že v době mezi ukončením kontroly SEI a zahájením řízení o přestupku účastník řízení požádal o změnu vydané licence a ERÚ této žádosti vyhověl rozhodnutím ze dne 24.04.2023, č. j. 05719-6/2023-ERU. Jako důkaz je předložena aktuální licence č. ve znění změny č. 004.

Vzhledem k uvedeným okolnostem a povaze a závažnosti přestupků, s přihlédnutím k tomu, že výše nepřiměřeného majetkového prospěchu v jednotlivých letech kontrovaného období je sice nad 100 000 Kč, ale nedosáhla ještě poloviny z 1 000 000 Kč, lze v úhrnu vyhodnotit společenskou škodlivost přestupků jako ještě středně závažnou.

Po zvážení všech přitěžujících a polehčujících okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, bylo správním orgánem rozhodnuto o uložení sankce na základě a v mezích zákona č. 526/1990 Sb.

V řízení o předmětných přestupcích je účastníku řízení výrokem II. tohoto rozhodnutí ukládána úhrnná pokuta, a to za dva přestupky podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., přičemž za přestupek nejzávažnější podle tohoto ustanovení lze uložit pokutu podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb.

Výše pokuty byla stanovena v úrovni pod středním pásmem nejvyšší možné zákonné sazby podle ustanovení za nejzávažnější přestupek. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu

upraveného cenovým zákonem č. 526/1990 Sb. a příslušnými cenovými předpisy. Při určení výše pokuty správní orgán dbal na dodržení zásady činnosti správního orgánu dle ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., aby při rozhodování skutkově shodných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly, tj. vycházel ze svých zkušeností s rozhodováním obdobných kauz, a také aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem. Při rozhodování postupoval tak, aby uložená pokuta měla účel jak sankční, tak i preventivní, a zároveň aby neměla pro účastníka řízení likvidační dopad.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. povinen obviněnému, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou, která činí 1 000 Kč. Účastník řízení nepožádal o snížení náhrady nákladů řízení, tudíž správní orgán rozhodl o uložení nákladů řízení v souladu s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2006 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, ve výši 1 000 Kč, neboť účastník řízení vyvolal řízení o přestupku porušením své právní povinnosti.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb. podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k ústřednímu inspektorátu Státní energetické inspekce, a to podáním učiněným u územního inspektorátu, který toto rozhodnutí vydal. S odkazem na § 37 téhož zákona lze podání učinit i prostřednictvím datové schránky Státní energetické inspekce (ID: hq2aev4). Podle § 97 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., má včasné a přípustné odvolání vždy odkladný účinek. Nebude-li podáno v uvedené zákonné lhůtě, stává se toto rozhodnutí pravomocným.

Brno 11.01.2024

„otisk úředního razítka“

Ing. Zdeněk Kondler
ředitel územního inspektorátu